

વઝાયેફે કાદેરી

ઉર્ફે

તોહ-ફયે નાદેરી.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
મીર સૈયદઅલી કાદરી બીલીમોરીઆ.
પ્રસિદ્ધ કરનાર બાજુ-દેગડી સ્ટ્રીટ: બીલીમોરા.

સને ૧૯૨૫ ઇસ્વી. — સને ૧૩૪૪ હીજરી.
આવૃત્તિ બીજી. નકલ ૨૦૦૦

સુરત ચઉટાના પુલ ઉપર આવેલા "શંકર" પ્રી. પ્રેસમાં
નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપી.

કીંમત રૂા. ૦-૧૦-૦.

૭૮૬

વઝાયેફે કાદેરી,

ઉર્ફે

તોહ્ફયે નાદેરી.

સાહેબો,

એક રોજ આ[illegible]-મે તને-હાઇમેં મુજકો યે ખ્યાલ ગુજરા, કે ઇસ ઉમરે ના-પાયે-દારકા કુછ ભરોસા નહીં હે, પસ યેહી બેહતર હે, કે કોઇ કિતાબ અચ્છી તસનીફ કી-જાવે, કે જીસકે બાએસ ખલ્લાકે દારેન, મેરે ગુનાહ-કી નજાત ફરમાવે, ઇસી ફીકરમેં ઇસ ખાક-સારને ચંદ અરબી, ફારસી, ઓર ઉરદુ કિતાબોંસે, ઇંતેખાબ કરકે, ઓર દીગર વીર્દ, ઓર વઝાયેફ, હરએક કિસમકે, જો મશાએખાને વાલા-કિરામસે બહમ પહોંચે થે, ઓર જો તજરૂબેમેં આયે થે, વોહ જમા કરકે, ઇસ કિતાબમેં દરજ કીયે ગયે હૈં. ઓર ઇસ કિતાબકા નામ, વઝાયેફે કાદેરી, ઉર્ફે તોહ્ફયે નાદેરી, રખ્ખા હે.

નાઝીરીનસે અર્ઝ હે, કે ઇસ કિતાબ-મેંસે કોઈ વઝીફા, જીસ સાહેબકે કાર આમદ હો, તો બાઅદ કાર રવાઈ હોને, મતાલિબે દીલી-કે, મેરે હકમેં-ભી દુઆયે ખયેર કરેં. ઓર કીસી તરેહકા ઇસમેં નુકસ, ઓર કુસુર દેખેં, તો બજાયે તાઅનકે ચશ્મ-પોશી કરકે અફુ ફરમાવેં, કયુંકે ઇનસાન ખતાવાર હે.

મેરી કિતાબ ઝીંદા કરામાત, ઉર્ફે ખઝી-નયે અમલી-યાત, મકબુલે આમ હો-ચુકી હે. ઓર ચોથી મરતબે છપ-ચુકી હે. ઇસી તરેહ યે કિતાબ-ભી પસંદે ખાસો આમ હો-ચુકી. હે, કયુંકે પેહલા એડીશન ફરોખ્ત હો-જાનેસે દુસરી મરતબે છપવાઈ ગઇ હે.

ઇલાહી ! બ-તુફેલે હઝરત રસુલે મકબુલ સલ, કે, ઇસ કિતાબકો મકબુલ ફરમા, ઓર બરકતસે ઉનકી નાઝી-રીન, ઓર મરીઝાંને અહલે મતલબકો ફાયેદા બખ્શ. આમીન, આમીન, યા રબ્બુલ આલ-મીન.

મુ. બીલીમોરા. } રાકીમ, દુઆગો.
દેબડી સ્ટ્રીટ. } મીર સૈયદઅલી કાદરી.

⟶ નવઝાયેફે કાહેરી,

ઉર્ફે

તોહ-ફ્યે નાહેરી.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ-હમ્દો લિલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન, વલ આકે-બતો લિલ-મુત્તકીન, વસ્સલાતો વસ્સલામો, અલા રસુ-લીહી મોહમ્મદીન, વ-આલીહી, વ-અસહા-બીહી અજ-મઈન.

સબ તાઅરીફ ઉસ સુબહા-નહુ તઆલાકો હે, કે જીસને હમ સબકો શક્લે ઇનસાન બનાયા, ઔર અશ્રફુલ મખલુકાત હમારે હકમેં ફરમાયા. ઔર તમામ જહાનકો સાથ હુકમ કુનસે પયદા કીયા. ઔર ફીર નેસ્ત, ઔર નાબુદ કરેગા. ઔર બ-જુઝ જાતે પાકકે કુછ પયદા-ઇશસે બાકી ન-રહેગા. ઔર શુક્ર હે, ઉસ જાતે હક સુબહા-નહુ તઆલાકા, કે હમારે વાસ્તે આલીમે બા-અમલ દુન્યામેં ભેજે, ઔર સીધી રાહ બતલાઇ, ઔર દુરૂદ શરીફ બે-ઇન

દીહા જીસકે દોસ્ત, હઝરત મોહંમદ રસુલુલ્લાહ, સલ, પર, કે જીનકે સબબસે ચિરાગ હિદાયતકા તમામ જહાનમેં રોશન હુવા. ઓર ઉનકે વસીલેસે ઉમ્મતે ગુનેહ-ગારકી શફાઅત રોજે કયામતકો હોગી. અલ્લાહ તઆલા, હમ સબ મુસલમાનોંકો ઉપર દીન ઈસલામકે સાથ તાબે-દારી, ઓર મોહબ્બતે આં-હઝરત સલ, કે, ઓર સાથ આલ, ઓર અસહાબ ઉનકે-કે, ખાતીમા બિલ ખયેર ફરમાવે, આમીન, સુમ્મા આમીન.

બાબ પેહલા.

આદાબે શરાયેતે અમલ, ઓર દુઆ.

પ્યારે આમીલો ! યે ઝુરૂર સમઝ-લો—

મુશ્કીલે નિસ્ત કે આસાં ન-શવદ,

મર્દ બાયેદ કે હિરાસાં ન-શવદ.

યાને અયસી કોઇ મુશ્કીલ નહીં હે, કે જો આસાન નહીં હોતી હે. લેકીન હર-કોઈ મર્દકો ચાહીયે, કે ના-ઉમ્મીદ ન-હોવે.

૧ જો શખ્સ અમલ પરહે, ઉસકો અપને ખ્યાલ પર ભી ઝુરૂર કાદીર રેહના ચાહીયે. યાને ખ્યાલ ઇધર ઉધર ભટકને ન-પાવે, કયુંકે ખ્યાલ મુંતેશર હોનેસે અમલકા કુછ અસર નહીં હોતા હે. તાસીરમેં બડા ફરક હો-જાતા હે.

૨ જીસ અમલકે સાથ જીન ચીઝોંકા પરહેઝ લીખખા હુવા હે, ઉસકે મુતાબીક કરે, લેકીન મહરૂહાતકા ઇસ્તેઅમાલ તો હર હાલતમેં તરક કર દેના મુનાસીબ હે.

૩ હર અમલકે લીયે, યે ખ્યાલ ઝુરૂર રહે, કે પુરા હોતે તક, જો વકત મુકર્રર કીયા હો, ઉસી વકત પર પરહે, તો ફાયેદા હોગા. અયસા નહીં કરોગે, તો મેહનત બરબાદ હોગી.

૪ અમલ શુરૂ માહમેં કરના અછછા હે. યાને શુરૂ મહીનેકે પંધરા દીનમેં અમલ શુરૂ કરે. કે જીસમેં તાસીર જલ્દ પયદા હોગી.

૫ નવચંદી જુમેરાત કમરી મહીનેકી, યાને ઇસલામી મહીનેકી ચાંદ-રાતકો જો જુમેરાત હો, ઉસકો કેહતે હેં.

૬ અમલમેં પરહેઝ ઝુરૂર હે, જીસકા ખુલાસા નીચે લીખખા ગયા હે.

૧. પરહેઝ જલાલી-ગોશ્ત, ઓર મછલી, અંડા, શેહદ, મુશ્ક, ચુના, વ-ગયરા.

૨. પરહેઝે જમાલી—ચરબી, ઘી, દુધ, દહીં, બાલાઇ, વ–ગયરા.

૩. પરહેઝે મકરૂહાત–હીંગ, લહસન, પ્યાજ, મુલી, શરાબ, વ–ગયરા.

હબને ઓતા રહ, ને ફરમાયા હે, કે દુઆકે અરકાન, ઓર બાઝુ, ઓર અસબાબ હેં, અગર ઉસમેં અરકાન પાયે જાયેં, તો વોહ દુઆ કુબુલ હો–જાતી હે, ઓર અગર ઉસકો બાઝુ લગ જાયેં, તો કુબુલ હો–જાતી હે.

શરાયેતે દુઆ.

અલ્લાહ તઆલા,જીસકી દુઆ ચાહતા હે, કુબુલ કર લેતા હે, ઇસી વાસતે દુઆ તીન કિસમકી હોતી હે, એક વોહ કે જો કુબુલ હો–જાતી હે, ઓર એક વોહ, કે જીસકે સબબ ગુનાહ ઝર જાતે હેં. ઓર એક વોહ કે જીસકે સબબ દરજે બુલંદ હો–જાતે હેં.

કાઝી અબુ–બકર અરબી રહ. ફરમાતે હેં, કે દુઆ યે હે. કે બંદા અપને ખુદાકે આગે ત–લ–બે મનફે–અત, ઓર દફા હોને નુકસાનકે અર્ઝ કરે, ચુંકે દુઆસે બલા ટલ જાતી હે. ઓર દુઆસે રહ–મતે ઇલાહી નાઝીલ હોનેકા બાએસ હોતા હે. ઓર જીસ તરેહસે ઢાલ તીરકો રોકને ઓર પાની ઝમીનસે સબઝેકે ઉગનેકા સબબ હોતા હે,

ઇસી તરેહ દુઆભી મોઅમીન બંદેકે લીયે એક હથીયાર હે, જબ બંદા દુઆ, ઓર જીક્ર, હમેશા કરતા રેહતા હે, ઓર અપને ખુદાકે આગે ગડ-ગડાતા રેહતા હે, તો ફરી-શ્તે તમામ સખતીયોંસે ઉસકી હિફાઝત કરતે હેં.

દુઆકી નવ શરતેં.

૧, અમલ સાલેહા કરે, યાને સદકા, ઓર નમાઝ, રોઝા, અદા કરને પર કમર બસ્તા રહે.

૨, દુઆકો હમદો સલાતસે શુરૂ કરે, કયુંકે રસુલે મકબુલ સલ, પર જબ તક દુરૂદ શરીફ, ન-પરહા જાવે, તબ તક વોહ દુઆ કુબુલ નહીં હોતી.

૩, અલ્લાહ તઆલા, [illegible]કી દુઆ કુબુલ નહીં કરતા, જીસકા દીલ દુસરે ખ્યાલાતમેં મશગુલ હો.

૪. ગુનાહોં-પર, ઓર ના-ફરમાનીયોં પર, ઇસરાર ન-કરે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે વોહ શખ્સ બડા અહમક હે, કે ગુનાહોંકો ન-છોડે. ઓર તોબાકી ખાહીશ કરે.

૫, ખુલુસ હર અમલકી બુન્યાદ હે. યાને દુઆ માંગતે વક્ત હમા-તન ખુદાકી તરફ મુ-ત-વજ્જા હોવે.

૬, હલાલ રોઝી તલાશ કરે, હરામકે લુકમે ન-ખાવે.

૭, પરહેઝ-ગારી, ઓર તકવા શર્ત હે.

૮, મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે દુઆ પરહે.

૯, આહીસ્તા આવાઝસે દુઆ માંગે, કયું કે જો કુછ ખુફીયા દુઆ માંગી જાયે, વોહ દુઆ બહોત જલદી કુબુલ હો–જાતી હે.

બાબ દુસરા.

ફઝાયેલે દુરૂદે શરીફ.

હર મરઝકી દવા દુરૂદે શરીફ,
દાફે–ફેયે હર બલા દુરૂદે શરીફ.

+ જાનના ચાહીયે, કે ફવાયેદ દુરૂદ શરીફકે બહોત હેં. મગર જો અહાદીસે સહીહા, ઔર રીવાયાતે મોઅતેબરાસે સાબીત હુવા હે. વોહ ઇસ જગા થોડાસા બ્યાન કીયા જાતા હે, કે જીસસે હરએકકો ફાયેદા હાસીલ હોવે.

દુરૂદ શરીફ પરહનેસે સબ હા–જતેં રવા હો–જાતી હેં. ઔર ગુનાહોંકી મગફે–રત હોતી હે. ઔર હર સખતી ઇસકી બરકતસે દુર હો–જાતી હે. ઔર બીમારકો શીફા

+ દુરૂદે તાજ, ઔર દુરૂદે લખી, દુરૂદે અકબર, વ–ગયરા હમારી કિતાબ, તોહ–ફતુલ મુશતાક, મેં દાખીલ હેં. ખરીદ કરકે દેખેં. કીંમત ચાર આને હેં.

હો–જાતી હે, ઓર દુશ્મન પર ફતેહ હોતી હે, ઓર રઝાયે ઇલાહી. હાસીલ હોતી હે. ઓર મોહબ્બતે અલ્લાહ, ઓર મોહબ્બતે રસુલ, દીલમેં પયદા હોતી હે. ઓર મલા-યેંકા દુરૂદ શરીફ પઢને–વાલે પર, રહમત ભેજા કરતે હેં. ઓર સફાઇ કલ્બકી હાસીલ હોતી હે. ઓર માલમેં ઓર ઘરમેં બરકત હોતી હે, ઓર સકરાતે મૌતસે ઉસકો નજાત હોતી હે. ઓર ઇસકી બરકતસે ભુલા હુવા ખાબ યાદ આ-જાતા હે ઓર ફક્ર, ઓર ફાકા દુર, હો–જાતા હે. ઓર જીસ મજલીસમેં દુરૂદ શરીફ પઢા જાતા હે, તો તમામ અહલે મજલીસકો રહ–મત ખુદાકી ઢાંક લેતી હે, ઓર ઇસકે પઢને વાલેકો હઝરત રસુલે મકબુલ સલ, કી ઝીયારત ખાબમેં મોયસ્સર હોતી હે.

જો કોઇ એક દફા હઝરત સલ, પર દુરૂદ ભેજે, તો ખુદાયે તઆલા, ઓર ફરીશ્તે ઉસકે ઉપર દસ બાર દુરૂદ ભેજતે હેં. ઓર દસ દરજે ઉસકે બુલંદ હોતે હેં, ઓર નેકીયાં ઉસકે વાસતે લીખ્ખી જાતી હેં. ઓર દસ બદીયાં ઉસકી દુર હો–જાતી હેં. ઓર દુઆ ઉસકી કુબુલ હોતી હે. ઓર શફાઅત આં–હઝરત સલ, કી ઉસપર વાજીબ હો–જાતી હે, ઓર જન્નતમેં હઝરત સલ, કે પાસ જગા મીલેગી.

હક તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ખુદ ફરમાતા હે, ઇન-નલ્લાહા, વ મલા–યે–ક–તીહી, યોસલ્લુના અલન

નબી, યા ઐયોહલ લજીના આ-મનુ, સલ્લુ અલય-હે વ-સલ્લેમુ તસલીમા, યાને અલ્લાહ, ઓર ફરીશ્તે દુરૂદ ભેજતે હેં. ઉપર પયગંબરકે. અય ઇમાન-વાલો દુરૂદ ભેજો, તુમ ઉસપર, ઓર સલામ ભેજો, સલામ કેહકર, વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે અલા સૈયેદના મોહંમદીન, વ અલા આલે સૈયેદના મોહંમદીન, વ-બારેક વ-સલ્લીમ.

મનકુલ હે, એક બુઝુર્ગસે, કે કઇ લોગ એક કિશ્તીમેં સવાર થે, કે એકાએક તેજ હવા ચલી, ઓર દરિયામેં તુફાન ઉઠા, ઓર પાનીકે માજસે કિશતી ડુબને લગી, લોગ મારે ખૌફકે બે-કરાર હુયે, કે અબ મૌતકા સામના હે. ઇસી હાલતમેં થે, કે ઉનમેંસે એક શખ્સ ઇસી હાલમેં કે કુછ સોતા થા, ઓર જાગતા થા, ઇસ હાલમેં આં-હઝરત સલ, ઉસકો સીખાતે હેં, કે દુરૂદ શરીફ વાસતે દફા હોને ફીતેનેકે પઢ, ઓર અપને યારોં-કોભી સીખા, કે વોહભી પઢેં, એક હજાર મરતબે, કે જીસસે નજાત હાસીલ હો, વો શખ્સ કેહતા હે, કે જબ મેં હુશીયાર હુવા, તો મેંને લોગોંકો દુરૂદ શરીફ સીખાયા. પસ વોહ લોગ પઢને લગે. પસ તીનસો મરતબા પઢે, ઇતનેમેં ડુબતી હુઇ કિશતી બચ-ગઇ. ઓર દરિયાકી મૌજેં ઠેહર ગઈ. વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે અલા સૈયેદના મોહ઼ંમદીન, વ અલા આલે સૈયેદના મોહંમદીન, સલા-તન તોનજ-જીના બેહા મીન જમીઇલ અહ-વાલે વલ આફાત, વ તકદી-લના બેહા, જમીઇલ હાજાત, વ તો-તહ-હેરેના બેહા જમીઇસ સૈયાત, વ તર ફઓના બેહા આ-લઇ દ-ર-જાત. વ તોબલ્લે-ગોના બેહા અક-સલ ગાયાત, મીન જમી-ઇલ ખય-રાતે, ફીલ હયાતે, વ બાઅ-દલ મમાત, ઇન્નકા અલા કુલ્લે શય-ઇન કદીર.

મનકુલ હે, કીસી બુઝુર્ગસે, કેજો કોઇ વીર્દ રખ્ખે, ઓર કસરત કરે ઇસ દુરૂદ શરીફકી, તો બ-સબબ બરકત ઇસ દુરૂદ શરીફકે, વોહ ઝમાલે હઝરત રસુલુલ્લાહ સલ, કો ઝુરૂર ખાબમેં દેખેગા. ઓર હાઝીર હોગા, હઝરત સલ, કી મજલીસમેં.

મફા-ખેરૂલ ઇસલામ, મેં લીખ્ખા હે, કે જો કોઇ જુમઆકે રોજ, હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે, તો ખાબ મેં હઝરત સલ, કો દેખેગા. યા મંઝીલ અપની બેહીશ્તમેં દેખેગા. અગર હઝરત રસુલુલ્લાહ સલ, કો ખાબમેં ન-દેખે, તો મુકર્રર કરે, ઇસકો પાંચ જુમઆ તક, તો ઝુરૂર આં હઝરત સલ, કો ખાબમેં દેખેગા. વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદીન, નીન-નબી-ઇલ ઉમ્મી.

જો કોઇ શબે જુમઆકો, નમાઝ દો રકઆત પઢે ઓર હર રકઆતમેં બાઅદ અલ-હમ્દકી સુરતકે, ગ્યાર મરતબે આ-ય-તુલ કુરસી, ઓર ગ્યારા બાર, સુરયે ઈખ લાસ, યાને કુલહો-વલ્લાહ, પઢે, ઓર બાઅદ સલામકે દુરૂદ શરીફ એક હજાર મરતબે પઢે, તો ખાબમેં હઝરત સલ, કો દેખેગા. અગર એક વકતમેં ઝીયારત નસીબ નહો તો તીન જુમઆ તક યે અમલ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ ઝુરૂર ઝીયારત હઝરત રસુલ સલ, કી નસીબ હોગી, વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદીન, અલ ઉમ્મીયે વ આલીહી, વ સલ્લમ.

અહય-ઉલ ઉલુમ, મેં હે, કે જો કોઇ શબે દો શંબાકે, ચાર રકઆત નમાઝકી અદા કરે, પેહલી રકઆતમે બાઅદ, અલ-હમ્દ કે, સુરયે-ઈખલાસ. દસ બાર, પઢે ઓર દુસરી રકઆતમેં બીસ બાર સુરયે ઈખલાસ, ઓર તીસરી રકઆતમેં તીસ બાર, ઓર ચોથી રકઆતમેં ચાલીસ બાર પઢે. ઓર બાઅદ સલામકે ૭૫ મરતબે સુરયે ઈખલાસકે પઢે. ઓર ઇસતીગ-ફાર કરે, ઓર અપને વાલીદેનકે લીયે દુરૂદ ભેજે રસુલ સલ, કે ઉપર ૭૫ મરતબે. બાઅદ ઉસકે જો હાજત કે હક તઆલાસે માંગેગા, વોહ ઇનશા અલ્લાહ પાવેગા.

રીવાયત હે, કે હઝરત રસુલ સલ, કે પાસ એક શખ્સ આયા, ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, સલ, કોનસા અમલ અછછા હે, અલ્લાહકે તરફ, ફરમાયા હઝરત સલ, ને. કે સચ્ચી બાત, ઓર ઇસ-હયે અમાનત, અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, કુછ ઓરભી ફરમાઇયે, હઝરત સલ, ને ફરમાયા, નમાઝ શતકી, યાને તહજ-જુદકી, ઓર રોઝે ગરમીકી મોસીમકે, ફીર અર્ઝ કીયા ઉસને. યા રસુ-લુલ્લાહ કુછ ઓરભી ફરમાઇયે, ફરમાયા હઝરત સલ, ને. કસ-રતે જીકર, ઓર દુરૂદ ભેજના મુઝ-પર, કે જો દૂર કરતા હે ફકરકો.

ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે. જબ ભુલ જાવે. કોઈ ચીઝ તુમમેંસે, પસ દુરૂદ ભેજો મુઝ-પર, તો યાદ આ-જાવેગી. વોહ ચીઝ.

જો કોઇ દુરૂદ શરીફ હઝરત-સલ, પર ભેજતા હે, તો વોહ દુરૂદ શરીફકા તોહફા ફરીશતે હઝરત સલ, કો પહોં-ચાતે હેં. ઇસ તરેહસે કે, ફુલાન શખ્સને તુમકો સલામ કહા હે. ઓર ખાસીયત દુરૂદ શરીફકી યે હે, કે ઇસકે પઢને-વાલેકે ગુનાહ તીન દીન તક, ફરીશ્તે નહીં લીખતે. ઇસ વાસ્તે, કે શાયદ યે તોબા કરે, તો ગુનાહ ઉસકે નેસ્ત હો-જાવેં.

દુરૂદ શરીફ બહોત કિસમકે હેં, ઉનમેસેં યહાં થોડે લીખ્ખે ગયે હેં.

બાબ તીસરા.

ફઝાયેલે કલ-મયે શરીફ.

આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હેં, કે ખબર દી મુજકો જીબ્રઈલ અલે, ને કે. અય મોહંમદ સલ, અલ્લાહ તઆલા, ફરમાતા હે, નહીં ભેજા હમને અય મોહમંદ સલ, ઉપર ઝમીનકે મોવાફીક કલ-મયે, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહ, કે. ઓર ઈસ કલમેસે કાયેમ કીયે ગયે. ઝમીન, ઓર આસમાન, ઓર પહાડ, ઓર દરખ્ત.

ફરમાયા હઝરત નબીયે કરીમ સલ, ને કે, કલ-મયે તોહીદ, લા-ઇલાહા ઈલ-લલ્લાહ, મોહંમદર રસુલુલ્લાહ, બેહતરીન જીકરોમેં-સે હે. ઓર ઇસી કલમેસે હરએક મોઅમીનકી શફાઅત હોગી, દીન કયામતકે.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે યે કલમા ઈખલાસકા, ઓર યે કલમા ઈસલામકા, ઓર યે કલમા રહ-મતકા, ઓર નજાતકા, ઓર શફાઅતકા, ઓર બખશીશકા હે.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, અગર રખ્ખા જાવે કલમા, લા–ઇલાહા ઈલ લલ્લાહ, એક પલ્લેમેં મીઝાનકે, ઓર રખ્ખે જાવેં તમામ આસમાન, ઓર ઝમીન. દુસરે પલ્લેમેં મીઝાનકે, તો અલબત્તા ભારી હોગા પલ્લા કલમા, લા–ઈલાહા ઈલ–લલ્લાહ, કા.

લીખ્ખા હે, કે જબ કોઈ મોઅમીન કલમા, લા–ઈલાહા ઈલ–લલ્લાહ, કેહતા હે, તો અલ્લાહ જલ્લ શા–નહુ ફરમાતા હે કે, ઇન્ની અનલ્લાહો લા–ઈલાહા ઇલ્લા અના, યાને તહકીક, મેં હું રબ તુમ્હારા, કોઇ નહીં લાયેક બંદગીકે મગર મેં.

એક રોજ રસુલ સલ, ઉપર મીંબરકે બયેઠ–કર વાઅઝ ફરમાતે થે, ઉસ વકત એક એરાબી આયા, ઓર કહા, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેં બહોત ગુનેહ–ગાર હું, ઓર હદસે ઝીયાદા મેંને ગુનાહ કીયે હેં. હઝરત સલ, ને ફરમાયા કે, અય એરાબી, ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હેં. યા સિતારે આસમાન કે ? એરાબીને અર્ઝકી, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરે ગુનાહ ઝીયાદા હેં, ફીર પુછા હઝરત સલ, ને કે. અય એરાબી ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હેં. યા બર્ગ યાને પત્તે દરખ્તોંકે ! કે જો ઉપર તમામ ઝમીનકે હેં. અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરે ગુનાહ બરગે દરખ્તોં–સેભી ઝીયાદા

હેં. ફીર ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે અય એરાબી, તેરે ગુનાહ ઝીયાદા હેં. યા રહમત ખુદાકી ઝીયાદા હે. તેરે ગુનાહોંસે ? એરાબીને અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, અગરચે મેરે ગુનાહ બહોત હેં, મગર રહમત ખુદાકી મેરે ગુનાહોં-સેભી ઝીયાદા હે. ફીર ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે. કેહ, લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, ઓર જોરસે પઢ. ઇસકો સાથ મોહબ્બતકે, પસ પઢા ઉસને યે કલમા આવાઝસે. ફીર ઇરશાદ કીયા, હઝરત સલ, ને ઉસકો વાસતે નમાઝકે. ઓર ફરમાયા, કે પઢા-કર તુ નમાઝ જમાઅતસે ફીર પઢાકર ઇસ કલમેકો, બેશક અલ્લાહ, બખશેગા તેરે ગુનાહોંકો.

રીવાયત હે, કે કલમા માનીંદ તલવાર તેઝકે હે. પસ જીસને લીયા ઇસ તલવાર તેઝકો હાથમેં, તો નહીં આનેકા કોઇ દુશ્મન પાસ ઉસકે, પસ મોઅમીનોંકી તલવાર કલ-મયે, લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, હે. જીસકી ઝબાન પર, યે કલમા હોગા, તો આગ જહન્નમકી ઉસસે કોસોં દુર ભાગ જાવેગી. ઓર યેહભી જાનના ચાહીયે, કે તલવાર ઉસકો કેહતે હેં, કે જીસકી ધાર તેઝ હોવે, ઓર ઝંગભી ન લગા હોવે, ઓર અગર ધાર ઉસકી નહીં હો, ઓર ઉસપર ઝંગભી બહોત હો, તો વોહ કુછ કાર નહીં કરતી હે. તો એસી તલવાર કીસ કામકી ! કયું કે ઉસસે દુશ્મન કોઇ

નહીં કરેગા. પસ અગરચે કલમા તલવારકે માનીંદ હૈ, મગર જબ–તક, કે ઉસ કલમેકી ધાર નમાઝ, ઓર ઈબાદત વ–ગયરાસે તેઝ ન–કરોગે, તો ફીર યે તલવાર તુમકો કીસ કામકી હોગી !

ફરમાયા હઝરત રસુલ સલ, ને કે, જો કોઈ કહે, લા ઈલાહા ઈલ–લલ્લાહ, રાત ઓર દીનમેં, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકે બહોત ગુનાહ દફા કરેગા.

કલમા જન્નતકી કુંજી હે, જો કોઈ ઉસકે પઢનેકી ઝીયાદા કસરત કરેગા, તો ઉસકે વાસ્તે જન્નતકે આઠાં દરવાઝે ખોલે જાવેંગે. કલમા અર્શકા ખઝાના હે, જો કોઈ બાઅદ હર નમાઝકે ૧૦૦, સો મરતબે યે કલમા પઢેગા, તો બેશક વોહ જન્નતી હે.

રીવાયત હે, કે જો કોઈ પાંચ ચીઝોંકો ઈખત્યાર કરેંગા, તો વોહ સઈદ, યાને નેક–બખ્ત હોગા. વોહ ચીઝેં યે હેં.

૧, હર સાઅત, ઓર હર લહઝા, દીન, ઓર રાત, લા–ઈલાહા ઈલ–લલ્લાહ મોહંમદર રસુલુલ્લાહ, કેહતા રહે.

૨, જબ કીસી બીમારીમેં, ઓર આફતમેં ફંસા હો તો, ઈન્ના લીલ્લાહે વ–ઈન્ના ઈલયહે રાજે–ઉન, કહે.

૩, અગર કોઇ અમર નાખુશ પેશ આવે, તો "લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લા-હીલ અલી-ઈલ અઝીમ," કહે.

૪, જબ કોઇ નેઅમત કીસીકો મીલે, તો અલ-હમ્દો લિલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન. કહે.

૫. જબ કોઇ શુરૂ કામ કરે, તો બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, કહે, ઓર કોઈ ગુનાહ સાદીર હો, તો અસ-તગ ફીરૂલ્લાહા, વ અતુબો ઇલેહ, કહે.

મનકુલ હે, કે એક બુઝુર્ગ, અપની લબેં મુંડવાતે વક્ત કુછ પઢતે થે, હજ્જામને કહા, કે હઝરત ઠહેર જાઓ, અયસા ન-હો, કે હોંટ કટ જાવેં. ઉન્હોંને કહા, કે હોંટકા કટ જાના મેરે નજદીક બેહતર હે, જીકરૂલ્લાકે તર્ક કરનેસે.

ફરમાયા હઝરત રસુલ સલ, ને કે, જો કોઇ હજાર બાર કહે, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહ, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકો સાત ચીઝેં ઇનાયત કરેગા. વોહ યે હે.

૧, સકરાતે મૌત, ઉસપર આસાન હોવે.

૨, દુન્યાસે બા-ઇમાન જાવે.

૩, ઉસકી કબર કુશાદા હોગી.

૪, ના-મ-યે આમાલ, ઉસકે દાહને હાથમેં દીન ક્યામતકે દીયે જાઇંગે.

૫, પલ્લા મીઝાનકા ઉસકી નેકીયોંસે ભારી હોગા.
૬, મુનકર નકીરકો અછ્છી સુરતમેં દેખેગા.
૭, પુલ-સિરાતસે માનીંદ બીજલીકે ગુજરેગા.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, જો કોઈ કહે, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લા-હુલ મલે-કુલ હક-કુલ-મુબીન. હર રોજ ૧૦૦, સો મરતબે, તો ઉસકો મુફ્લેસી ન સતાવે, ઓર કબરમેં વહુશત ન-હોગી. ઓર દીલ ઉસકા ગની હોગા. ઓર વોહ જન્નતમેં દાખીલ હોગા.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, યાને ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, અય ઇમાન-વાલો, જારી રખ્ખો તુમ અપની ઝબાન કો સાથ કલ-મયે, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહ, કે યાને હર સાઅત, ઓર હર લહ્ઝા, અપને પરવર દીગાર, કો યાદ કરો. ઓર ઉસસે હરગીઝ ગાફીલ ન-રહો. ચુનાંચે હક-તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે. યા ઐયો-હલ લઝીના આ-મનુજ કુરૂલ્લાહા ઝીક-રન કસી-રંવ, વ સબ્બેહુ-હો બુક-રતંવ, વ અસીલા. યાને અય ઇમાન-વાલો, યાદ કરો અલ્લાહકો બહોત, ઓર પાકી બોલો ઉસકી સુબહો શામ, યાને યાદ કરો અલ્લાહકો કસરતસે યાને બહોત, રાતકો, ઓર દીનકો, જંગલમેં ઓર દરીયામેં, ઓર સેહ-હત, યાને તંદુરસ્તીમેં, ઓર બીમારીમેં, ઓર પોશીદા, ઓર ઝાહીરમેં.

કિતાબ કુતુહાતે મક્કીયા, મેં લીખ્ખા હે, કે જો કોઇ શખ્સ ૭૦ હજાર મરતબે કલમયે શરીફકા વીર્દ કરેગા, તો વોહ બેહીશ્તમેં દાખીલ હોગા.

બાબ ચૌથા.

કુરઆને શરીફ, ઓર તીલાવતે કુરઆને શરીફકે ફઝાયેલ.

હદીસે શરીફમેં હે, કે રસુલે અક-રમ સલ, ને ફર-માયા, કે જો લોગ અલ્લાહ તઆલા, કે કીસી ઘર, યાને મસજીદમેં જમા હોકર કુરઆન શરીફકો પઢતે પઢાતે હેં, તો ફરીશ્તે ઉનપર ઉસ વકત તક અપને બાઝુઓંકા સાયા કીયે રખતે હેં. ઓર ઉનકે લીયે મગફે-રત માંગતે રેહતે હેં. યહાં-તક કે, વોહ ઉસે છોડ-કર કીસી ઓર બાતમેં મશગુલ હો-જાયેં. ઓર જો શખ્સ કીસી રાસ્તે પર ખુદાકી ખુશ-નુદી હાસીલ કરનેકે લીયે ચલતા હે, તો ખુદા ઉસકે લીયે જન્નતકા રાસ્તા આસાન કર દેતા હે. ઓર જો શખ્સ અમલમેં દેર કર દેતા હે, તો ખાન-દાની શરાફત ઉસકો કુછ ફાયેદા નહીં દેતી.

ઓર ફરમાયા આપને, કે જો લોગ એક જગા જમા હોકર **અલ્લાહ તઆલા**,કી કિતાબ પઢતે હેં, તો વોહ **અલ્લાહ તઆલાકે** મેહમાન હો–જાતે હેં. ઓર ફરમાયા **હઝરત રસુલ** સલ, ને કે, જો લોગ એક જગા જમા હોકર **અલ્લાહ તઆલાકા** જીકર કરતે હેં, ઓર ઉસ જીકરમેં વોહ સીર્ફ ઉસકી ખુશ–નુદી, ઓર રઝા–મંદી ચાહતે હેં, તો એક પુકારને–વાલા ઉન્હેં પુકાર કર કેહતા હે, 'ઉઠો તુમ્હારી બુરાઈયાં, નેકીયોંસે બદલ દી–ગઈ હેં." ઓર રિવાયત હે, કે આપને ફરમાયા હે, કે જીસ શખ્સને કુરઆન શરીફ પઢકર પઢાયા, ઓર સુનાયા, વોહ કસ્તુરીસે ભરી હુઈ મશ્કકી માનીંદ હે. જીસકી ખુશબુ, સારે મકાનમેં મહક રહી હો. ઓર જીસ શખ્સને પઢકે અપને પેટમેંહી રખ્ખા, ન કીસીકો પઢાયા, ઓર ન કીસીકો સુનાયા, તો ઉસકા હાલ ઉસ મશ્કસા હે, કે જીસમેં કસ્તુરી ભરકર મોહ બાંધ–દીયા ગયા હો.

હઝરત અબુ સઈદ ખદરી રદી, કેહતે હેં, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે કયામતકે દીન, તીન શખ્સ કસ્તુરીકે ટેલોંકે ઉપર ખડે હોંગે, જીનકો કયામતકે દીનકી સખ્ત ઘબરાહટ નઝદીક તક ન–આઈ હોગી, ઓર ન હિસાબકા ખોફ ઉનકે દીલોં–પર છાયા હુવા હોગા, એક શખ્સ તો વોહ હે, જીસને મહઝ સવાબ સમઝ–કર કુરઆન શરીફ

પઢા, ઔર સવાબ-હી સમઝ-કર લોગોંકા ઇમામ બના. ઔર એક વોહ શખ્સ, હે કે જીસને સવાબ સમઝ-કર અઝાન કહી, ઔર એક વોહ ગુલામ, કે જીસને અલ્લાહ તઆલાકા હક, ઔર અપને માલીકોંકા હક અદા કીયા.

ઔર અબુ ઇમામા ફરમાયા કરતે થે, કે લોગો, કુરઆન શરીફ પઢો. કયું કે ખુદા-તઆલા, ઉસ દીલકો અઝાબ નહીં કરતા, કે જીસને કુરઆન શરીફ હીફ્ઝ કીયા હો. ઔર રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે અલ્લાહ તઆલા, બહોત લોગોંકે દરજે કુરઆન શરીફકે સબબ બુલંદ કર દેતા હે. ઔર બહોત લોગોંકે દરજે ઇસકે સબબ પસ્ત કર દેતા હે.

હઝરત અબુ સઇદ ખદરી રદી, ફરમાતે હેં, કે એક શખ્સને હઝરત. રસુલ સલ, કી ખીદમતમેં આકર અર્ઝ કીયા, કે મુજકો કુછ વસીયત ફરમાઇયે, આપને ફરમાયા, કે અલ્લાહ તઆલાસે હમેશા ડરતા રેહ, કે અલ્લાહસે ડરના સબ નેકીયોંકી મોહર હે. ઔર જીહાદ કીયા કર, કે જીહાદ ઇસલામકી રોહબા-નીયત હે. ઔર ખુદાકા જીક્ર કીયા કર. ઔર ખુદાકી કિતાબ હમેશા પઢા કર. કે વોહ તેરે વાસતે નુર હે ઝમીનમેં. ઔર જીકર હે આસ-માનમેં. ઔર સીવા કીસી નેક બાતકે, ઔર સબ બાતોંસે અપની ઝબાનકો બંદ રખ. કે તુ ઉસકે સબબ શયતાન-

પર ગાલીબ રહેગા. ઓર ફરમાયા હઝરત રસુલ સલ, ને કે, કુરઆને-શરીફ પઢને-વાલે લોગ, ખુદાકે દોસ્ત, ઓર મુખલીસ હેં.

હુશામ બીન હારીસ, ઇબ્ને અબ્બાસસે રિવાયત કરતે હેં, કે જનાબ હઝરત રસુલ સલ, ને ફરમાયા. કે અય ઇબ્ને અબ્બાસ, કયા મેં તુજકો અયસા તોહફા નદું ! કે જો મુજકો જીબ્રઈલ અલે, ને હીફઝકે લીયે તાઅલીમ ફરમાયા હે. ઇબ્ને અબ્બાસ કેહતે હેં, કે મેંને અર્ઝ કીયા, હાં, યા રસુલુલ્લાહ, ફરમાયા, કે એક તશ્તરીમેં ઝાફરાનસે અલ-હમ્દ, શરીફ આખીર તક, ઓર સુરતે મુલ્ક, ઓર સુરતે હશ્ર, ઓર સુ-રતે વાકેઆ, લીખ-દે. ઓર ઝમ-ઝમ, યા મેંહ, યા દુસરે સાફ પાકીઝા પાનીસે ધોકર, તીન મીસ-કાલ દુધ, ઓર દસ મીસ-કાલ નબાતે સુફેદ (મીસરી) ડાલકર સુબોહકે વકત નિહાર મોંહ પીલે, બાઅદ દો-રકઆતેં અદા કર. જીનકી હરએક રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા સો બાર, ઓર સુરયે ઇખ-લાસ, સો બાર પઢ. ફીર એક રોઝા રખ. ઇબ્ને અબ્બાસ રદી. ફરમાતે હેં, કે ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ ગુજરને નહીં પાતે. કે હાફીઝા બઢ જાતા હે. ઓર યે અસલ સાઠ બરસસે કમ ઉપર વાલેકે લીયે હે. ઓર ફરમાતે હેં, કે હમને ઇસકો આઝમાયા. તો સહી નીકલા, ઓર ઇસકો લીખકર

અપની અવલાદકો પીલાયા કરતે થે. આસીમ કેહતે હેં, કે મેંને ઉસકો ખુદ અપને લીયે લીખ્ખા થા, જબકે મેં ૫૫, સાલકી ઉમરમેં થા. પસ દો મહીને નહીં ગુજરે થે, કે મેરા હાફીઝા ઇસ કદર બઢ-ગયા, કે બ્યાન નહીં હો-સકતા.

હઝરત જાઅફરે સાદીક રદી. બ-વકતે તિલાવતે કુરઆન, યે દુઆ પઢા કરતે થે.

અલ્લા-હુમ્મહ-દેની બિલ-કુરઆન, અલ્લા-હુમ્મા અજેર-ની બિલ-કુરઆન. અલ્લા-હુમ મરજુક-ની બિલ કુરઆન. અલ્લા-હુમ્મગ-ફેરલી બિલ-કુરઆન. અલ્લા હુમ-મર-હમની બિલ કુરઆન.

હઝરત આયેશા રદી. ફરમાતી હેં, કે જનાબ રસુલ સલ, જબ કભી કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે, યા કુરઆન શરીફ પઢતે, યા નમાઝ પઢતે, તો ઉસકે ખતમ હોનેકે બાઅદ, યે ચંદ કલમે પઢતે.

સુબહા-નકા, અલ્લા-હુમ્મા વબે-હમદે-કા, અશ-હદો અન લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા વહ-દકા, લા-શરીકા લકા, અસ-તગ-ફેરોકા, વ-અતુબો ઇલય-કા.

મેંને અર્ઝકી, યા રસુલુલ્લાહ સલ, મેં દેખતી હું, કે જબ આપ કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે હેં, ઓર કુરઆન શરીફકો તીલાવત ફરમાતે હેં, તો ઉસકે આખીર યે કલમા પઢા કરતે હેં, ફરમાયા, હાં. જો શખ્સ, કોઇ-

નેક બાત કહે, તો ઉસ બાત પર યે કલેમાત ઉસકે લીયે મોહર હો-જાતે હેં, ઓર જો શખ્સ, કોઇ બુરી બાત મોંહસે નીકાલે, તો યે કલેમાત, ઉસકે લીયે કફ્ફારા હો-જાતે હેં.

હઝરત રસુલે અક-રમ સલ, ને ફરમાયા, કે જો મોઅમીન કુરઆન શરીફ પઢતા રેહતા હે, ઉસકા હાલ તુરંજકે જયસા હે, કે જીસકા મઝાભી ઉમદા, ઓર ખુશબુ કુછ નહીં હે. ઓર જો કોઇ ફાજીર, ઓર ફાસીક, કુરઆન શરીફ પઢતા હે, તો વોહ રીહાનકી તરેહ હે, કે જો ખુશબુ તો દેતા હે, મગર મઝા તલખ રખતા હે, ઓર જો ફાજીર કુરઆન શરીફ નહીં પઢતા, ઉસકા હાલ તુમ્મેકે જયસા હે, કે મઝા તલખ હે, ઓર ખુશબુ નહીં હે. ઓર અબુ ઇમામ રદી, સે મરવી હે, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે પઢો કુરઆન શરીફ, કયું કે વોહ પઢને-વાલેકા બહોત અછછા સીફારશી હે. ઓર આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હેં, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફ-મેંસે ૮૦ આયતેં પઢ લેતા હે. ખુદા ઉસકે લીયે દુન્યાકી હરએક શયકે અદદકે મોવાફીક નેકીયાં લીખ દેતા હે. ઓર હઝરત અબદુલ્લા બીન મસઉદ ફરમાયા કરતે થે, લોગો કુરઆન શરીફમેં હમેશા નઝર ડાલા કરો. કયું કે ઇબાદત હે.

હઝરત ઉસ્માન ઇબ્ને અફ્ફાન રદી, કુરઆન શરીફકો જુમઆકે દીનસે શુરૂ કરકે, જુમેરાતકી રાતકો ખત્મ કીયા કરતે થે. ઔર હઝરત ઉમર બીન ખત્તાબ રદી, ને ફરમાયા, કે જો શખ્સ રાતકો ઉઠ-કર મીસવાક, ઔર વુઝુ કરકે નમાઝમેં ખડા હો-જાતા હે. ઔર તકબીર કે સાથ કુરઆન શરીફ પઢતા રેહતા હે, તો ફરીશ્તા અપના મોંહ ઉસકે મોંહ-પર રખ-કર કેહતા હે, કે પઢ પઢ, તો અછછા હે. ઔર યે કામ તેરે લીયે અછછા હે. ઔર અગર વુઝુ કર લેતા હે, મગર મીસવાક નહીં કરતા, તો ફરીશ્તા ઉસકી હીફાઝત કરતા હે, ઉસસે ઝ્યેદ કુછ નહીં કરતા, આગાહ હો, કે તહકીક કુરઆન શરીફકો નમાઝમેં પઢના એક ખઝાના હે, બેહીશ્ત કે ખઝાનોં-મેંસે, ઔર બહોત અછછા અમલ હે. લે-હાજા જહાં-તક તુમસે હો-સકે, ઇસે કસરતસે પઢો,. ઔર તહકીક નમાઝ નુર હે. ઔર ઝકાત રોશન દલીલ હે. ઔર સબ્ર રોશની હે. ઔર રોઝા ઢાલ હે. ઔર કુરઆન શરીફકી હુજ્જત હે, તુમ્હારે લીયે, ઔર તુમ્હારે ઉપર. ઔર કુરઆન શરીફકી ઇઝ્ઝત કરો. બે-ઇઝ્ઝતી, ઔર બે-અદબી મત કરો, કયુંકે અલ્લાહ-તઆલા, ઉસ શખ્સકી ઇઝઝત કરતા હે, જો ઉસકી ઇઝઝત કરતા હે. ઔર જો કોઇ ઉસકી બે-ઇઝઝતી કરતા હે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકી બે-ઇઝઝતી કરતા હે. ઔર તુમ્હેં માઅલુમ

હો, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢે, ઓર હીફ્ઝ કરે. ઓર ઉસપર અમલ કરે; તો અલ્લાહ તઆલાકે નઝદીક કયામતકે દીન ઉસકી દાઅવત હે, અગર ચાહીયે, તો દુન્યાહીમેં ઉસકો ઇનાયત ફરમાવે.

કુરઆન શરીફકો નિહાયત ખુલુસ, ઓર મોહબ્બતસે પઢે, કે જીસસે મકસુદ (મતલુબ) મહઝ ખુદાવંદ તઆલાકી ખુશ-નુદી, ઓર રઝા-મંદી હો. ઓર ઉસકા બહોત અદબ કરે. ઓર પઢતે વક્ત દીલમેં યેહી ખ્યાલ કરે, કે અલ્લાહ તઆલાસે મેં હમ-કલામ હું, ઓર ઉસે દેખ-રહા હું. યા વોહ મુઝે દેખ-રહા હે. ઓર જબ પઢના ચાહે, તો પેહલે મોંહકો મીસવાકસે સાફ કરે, ઓર મીસવાક કરતે હુયે કહે. અલ્લા-હુમ્મા બારેક-લી ફી-હે, યા અર હમુર રાહે-મીન. ઓર મીસવાકકો દાંતોંકે સબ અતરાફમેં ફેરે. ઓર મીસ-વાક લકડીકી હોની ચાહીયે. ઓર બેહતર યે હે, કે પીલુકે દરખ્તકી હો. અગર સુખ ગઇ હો, તો પાનીસે ઉસે નરમ કરલે. ઓર અગર મોંહ ખુન વ-ગયરાસે ના-પાક હો, તોભી ધોનેસે પેહલે કુરઆન શરીફકા પઢના જાયેઝ હે. મમનુ નહીં, ઓર નીહાયત ખુશુ, ઓર ખુઝુ, ઓર તફક્કુર, ઓર તદબ્બુરસે પઢે, ઓર પઢતે હુયે રોયે, ઓર અગર ન રો-સકે, તો રોની સુરતહી બનાયે. આરેફીનકા તરીક, ઓર સાલેહીનકા દસ્તુર યેહી હે. હઝરત ઇબ્રાહીમ ખવ્વાસ ફરમાતે

હેં, કે દીલકી દવા પાંચ ચીઝેં હેં. અવ્વલ સોચ સમઝ-કર કુરઆન શરીફ પઢના. દુસરા ખાલી પેટ રેહના. તીસરા રાતકો ખુદાકી ઇબાદતમેં ગુજાર દેના—ચોથા સહરીકે વકત ખુદાકે આગે ગડ-ગડાના, ઓર આજીઝી કરના. પાંચવાં નેકોંકી સોહબતમેં બયેઠના. ઓર કુરઆન શરીફ દેખકર પઢના, હીફઝ પઢનેસે બેહતર હે.

ઓર જાનના ચાહીયે, કે કુરઆન શરીફકો બુલંદ આવાઝસે પઢનેકી ફઝીલતભી અહાદીસસે સાબીત હે. ઓર આહીસ્તા પઢનેકી ફઝીલત-મેંભી અહાદીસ વારીદ હુઇ હેં, મગર આહીસ્તા પઢના અફઝલ હે. કયું કે ઉસમેં રીયાસે ઇનસાન મહફુઝ રેહતા હે. ઓર અગર રીયાકા ખૌફ ન હો, તો ફીર બુલંદ પઢના અફઝલ હે. બ-શરકેતે કીસી નમાઝી યા સોયે હુયે વ-ગયરાકો, તકલીફ ન પહોંચે. ઓર ઇસ સુરતમેં બુલંદ પઢના અફઝલ ઇસલીયે હે, કે અમલ ઇસમેં બહોત ઝીયાદા હે. ઓર ઇસ પઢનેકા નફા દુસરે આદમી-કોભી પહોંચતા હે. ઓર પઢને-વાલેકી હીમ્મતકો ફીકર, ઓર તદબીરમેં મસરૂફ રખતા હે. ઓર ઉસકે કાનકો કુરઆન શરીફકી તરફ લગાયે રખતા હે, ઓર નીંદકો ઉડા દેતા હે. ઓર ખુશી ઓર લજ્જતકો બડહા દેતા હે. ઓર સોયે હુયે, ઓર ગાફીલકો જગાતા હે. પસ અગર ઇન બાતોં-મેંસે કીસી બાતકી પઢને-વાલા નિયત કરે, તો

બુલંદ પઢના બેહતર હે, ઓર આવાઝકો સંવાર કર પઢના મુસ્તહબ હે. બ-શરતેકે દરાઝી આવાઝકે સબબ હદદે કુરઆનસે નીકલ-કર ગીતસે (ગાનેકે) મુશાબા ન-હોજાયે, કયુંકે ઈસસે હરફ ઘટ બઢ જાતા હે. જો કે મમનુ હે. ઓર મુસ્તહબ હે. કે જબ સુરતકે દરમ્યાનસે પઢને લગે, તો ઈબતીદાયે કલામસે શુરૂ કરે. નકે સારે સીપારે, યા મંઝીલ યા રૂકુઅસે, કયુંકે અકસર વોહ વસતે(દરમ્યાન) કલામમેં વાકેઅ હોતે હેં, જીસકા તાઅલ્લુક, ઓર રબ્ત, દુસરે કલામસે હુવા કરતા હે, પસ આદમીકો ચાહીયે. કે જો લોગ ઈસ બાતસે બે-ખબર હેં. ઉનકો દેખકર ધોકા ન ખા-જાયે. ઈસી વાતસે બાઅઝ ઉલમાને ફરમાયા હે, કે કોઈ છોટીસી સુરત પુરી પઢના ઈસસે બેહતર હે. કે કીસી લંબી સુરતકે દરમીયાનસે કુછ થોડાસા છોટીસી સુરતકે બરાબર પઢા જાવે, કયુંકે અકસર લોગોંકો આયાતકા રબ્ત માઅલુમ નહીં હુવા કરતા. ઓર સુરતે અન-આમકો એક રકઆતમેં પઢના મનાૃ હે. ઓર યું કેહના મકરૂહ હે, કે ફુલાન આયાત, યા ફુલાન સુરતકો મેંને ભુલા દીયા હે, બલકે યું કહે, કે મુઝે ભુલ ગયે હેં. ઓર હઝરત રસુલ સલ, ને ફરમાયા હે, કે કોઈ શખ્સ યું ન કહે, કે મેંને ફુલાની આયત ભુલાદી હે. બલકે યું કહે, મેં ભુલા દીયા ગયા હું. ઓર કુરઆન શરીફ પઢનેકી બહોતહી તાકીદ આઈ હે. ઈસલીયે. ઉસે

હમેશા પઢના ચાહીયે. ન દીન ન રાત. અગર થોડી થોડી આયતેં હર રોજ પઢી જાયેં, તો પઢને-વાલેકો કુરઆન શરીફ પઢનેકા હીફ્ઝ હાસીલ હો-જાતા હે, હઝરત ઉમર રદી,સે રિવાયત હે, કે હઝરત રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે કીસી શખ્સને રાતકો કુરઆન શરીફ કુછ પઢા થા, મગર નીંદકે ગલબેસે પઢના મતરૂક હો-ગયા. ઓર ફીર ઉસને નમાઝે. ઝોહરકે અરસેકે દરમીયાન પઢ લીયા. તો ઉસકે ના-મ-યે આમાલમેં લીખ-દીયા જાતા હે. કે ગોયા ઉસને રાતકો કુરઆન શરીફ તીલાવત કીયા-ઓર આપને ફરમાયા, કે કુરઆન શરીફ પઢને-વાલેકા હાલ મોઅલ્લકા ઉંટોંકે જયસા હે. કે અગર ઉનકો પકડે રખ્ખેં, તો રૂકે રેહતે હેં. ઓર અગર છોડ દેં, તો હાથસે નીકલ-કર જાતે રેહતે હેં. ઓર ફરમાયા, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢકર ભુલા દેતા હે. વોહ કયામતકે દીન, જબ ખુદા-તઆલાસે મુલાકાત કરેગા, તો હાથ કટા હોગા. ઓર આપને ફરમાયા, કે જીસકો કુરઆન શરીફકે ભુલ જાનેકા ખૌફ હો, તો વોહ યે પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા નવ્વેર બે-કિતાબેકા બ-સ-સરી, વ અત-લેક બીહી લીસાની, વશ-રહ બીહી સદરી, વસ તાઅ-મીલ બીહી જ-સ-દી, બે-હવ-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફ-ઈન્નહુ, લા-હવલા વ-લા કુવ્વતા ઈલ્લા બેકા.

એક શખ્સને હઝરત રસુલ સલ, કી ખીદમતમેં કુરઆન શરીફ કે ભુલ જાનેકી શીકાયત કી, ઓર આપસે અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુઝે અયસી ચીઝ તાઅલીમ ફરમાઈયે, જો મુઝે ઉસકી બજાયે કાફી હો-જાયે. ફરમાયા, કે પઢા કર. બિસ્મીલ્લાહ, વલ હમદો લિલ્લાહ, વલા ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલા હવલા વલા કુવ્વતા ઈલ્લા બિલ્લા-હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

ખુદા તઆલા, ઉસસે ૭૦ દરવાઝે બલાકે ફેર લેતા હે. યાને બંદ કર દેતા હે. ઉનમેં પેહલા દરવાઝા ગમ, ઓર મુસીબતકા હે.

બાબ પાંચવાં.

ફઝાયેલે બિસ્મીલ્લા શરીફ.

જાનના ચાહીયે, કે બિસમીલ્લા શરીફ, કુરઆને શરીફકી પેહલી આયત હે, ઓર હઝરત રસુલ સલ, જો ખત કીસીકો ઇરસાલ ફરમાતે, તો ઉસમેં સબસે પેહલે બિસ્મ-મીલ્લા, લીખખી જાતી-થી.

મનકુલ હૈ, કે મનસુર બીન અમ્મારરહ, કો રાસતેમેં કાગજકા એક પરચા, (ટુકડા) કે જીસમેં બિસમીલ્લા, શરીફ લીખખી થી, વોહ મીલ ગયા,–ઉન્હોંને ઉસકો ઉઠા લીયા, ઓર ચુંકે ઉનકો કોઇ જગા રખનેકી ન–મીલી. ઈસલીયે ઉસકો નીગલ ગયે. ફીર રાતકો ખાબમેં દેખા, કે કોઇ કેહતા હે, કે અય મનસુર, તુને જો ઇસ કાગજકી ઇઝઝત કી, ઈસલીયે તુઝ–પર, અલ્લાહ તઆલાને હિકમતકા દરવાઝા ખોલ દીયા. તબસે વોહ જો કુછ બાત કરતે, વોહ હિકમતસે કરતે.

રસુલ સલ, ફરમાતે હેં, કે જીસ કાગજમેં ખુદાયે તઆલાકા કોઈ નામ લીખખા હુવા હો, ઓર વોહ ઝમીન પર કહીં ગીરા હુવા હો, તો જબ–તક ખુદાયે તઆલા, ઉસકો વહાંસે ઉઠાનેકે લીયે, કોઈ અપના દોસ્ત ન–ભેજે, વહાં તક ફરીશ્તે અપને બાઝુઓંસે ઉસકો ઘેરે રખતે હેં, ઓર જો શખ્સ અયસે કાગજકો ઝમીનસે ઉઠા–લેતા હે, તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકા મરતબા ઇલ્લી–ઈનમેં બુલંદ કર દેતા હે,

બિશર બીન હારીસ હાફીકી તોબાકા બાએસ યે હુવા થા, કે ઉન્હોંને કહીં રાસ્તેમેં પાઉંસે રોંદા જાતા હુવા, એક કાગજ, કે જીસમેં ખુદાકા નામ લીખખા હુવા થા, વોહ પાયા, ઉસકો ઉઠાકર એક દીરહમકા ઇતર ખરીદ કરકે, ઉસે

લગાયા. ઓર દીવારકી ફાટમેં રખ-દીયા. જબ રાત હુઈ, તો ખાબમેં દેખા, કે કોઈ કેહતા હે, કે અય બિશર, તુને મેરે નામકો મોઅત્તર કીયા હે, ઓર મેં તેરે નામકો દુનીયા, ઓર આખેતરમેં મોઅત્તર કરૂંગા. ચુનાંચે અયસાહી હુવા, કે જો ગની લોગ (દૌલત-મંદ) પય-દલ નહીં ચલતે થે, ઓર નંગે પાઉં ચલનેકો આર જાનતે થે, ઉનકે મરનેસે ઉનકા નામભી મર ગયા, કે અબ દુનિયામેં ઉનકા કોઇ નામ નહીં લેતા. ઓર યે શખ્સ ફકીર થા. કે નંગે પાઉં ફીરતા થા, ઉસકા નામ સાલહા સાલ તક બાકી રહા. પસ કામ અયસાહી કરના ચાહીયે, કે અલ્લાહ તઆલા, કે નઝદીક કીસી કામ કરને-વાલેકા નેક કામ ઝાયે, ઓર રાયેગાં નહીં જાતા. ઓર જનાબ રસુલ સલ, ને ફરમાયા હે, કે અપને અપને ખતોં, ઓર રીસાલોંમેં બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. લીખ્ખા કરો. ઓર લીખતે વક્ત ઝબાનસે પઢાભી કરો.

હઝરત ઉસમાન રદી, સે બિસ્મીલ્લા, શરીફકી બાબત કીસીને પુછા, તો ઉન્હોંને ફરમાયા, કે યે અલ્લાહ તઆલાકા ઇસમે આઝમ હે. ઓર યેહ-ભી ફરમાયા, કે બિસ્મીલ્લા, ખુદા-કે ઇસમે બાતીન પર દલાલત કરતા હે, ઓર ઉસસે જો કુછ દુઆ માંગી જાયે, તો વોહ કુબુલ હો-જાતી હે.

મનકુલ હે, કે જો શખ્સ બિસ્મીલ્લા, શરીફકો બારા હજાર બાર પઢે. ઓર હર હજાર પઢનેકે બાઅદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે, ઓર જો કુછ હાજત હો, વોહ ખુદાસે માંગે. ફીર બિસ્મીલ્લા, પઢના શુરૂ કરે, ઓર એક હજાર બાર પઢે. બાઅદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે, ઓર દુઆ માંગે, ઈસ તરેહસે બારા હજારકી ગીનતી પુરી કરે, ઓર જનાબે બારીમેં દુઆ માંગે, તો ઈનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત રવા હો–જાયેગી.

શયેખ અબુ મોહંમદ ખીઝરી રદી, લીખતે હેં, કે ઈમામ અબુ યાકુબ શાજલી કેહતે હેં, કે ઈબ્રાહીમ બીન મુસા, એક બુઝુર્ગ થે, ઉન્હોંને ઈસા બીન દાઉદ ફકીહ, કે જો કરામાતે અવલીયાકા મુનકીર થા, ઉસકે હકમેં બદ-દુઆ કી, કે વોહ પાગલ યાને દીવાના હો–જાવે. ચુનાંચે અયસાહી હુવા, કે વોહ દીવાના હો–ગયા, ઓર ઉસી હાલતમેં વોહ મર ગયા. ઉન બુઝુર્ગકે આગે લોગોંને હાકીમ–કે ઝુલ્મકી શિકાયત કી, તો ઉન્હોંને બહોતસી ખલકત દરીયા કે કિનારે પર જમા કરકે, બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, હજાર મરતબે, ઓર અલ–હમદો લિલ્લાહ, હજાર બાર, ઓર લા–ઈલાહા ઈલ્લ લલ્લાહ, હજાર બાર, ઓર દુરૂદ શરીફ, હજાર બાર પઢ–કર, હાકીમકે લીયે

બદ-દુઆ હજાર બાર કી, પસ વોહ હાકીમે ઝાલીમ ગીરફતારે બલા હુવા. ઓર ઉસકી સલ્તનત તબાહ હો-ગઈ.

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, કે ૧૯ હરફ હેં, ઓર દોજખકે દારોગેભી ૧૯, હેં, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉન ઓન્નીસ હરફોંકે તુફેલ દોજખકે ઓન્નીસ દારોગોંકો મોઅમીનોંકે લીયે દફા કર દેતા હે.

બાબ છઠ્ઠા.

સુ-ર-યે ફાતેહા, (અલ-હમ્દ) કે ફવાયેદ.

યે સુરત મક્કી, યાને મકકે શરીફમેં નાઝીલ હુઈ હે. ઓર સુ-રયે ફાતેહા, ઈસલીયે ઈસકા નામ હુવા, કે કુર-આન શરીફકા શુરૂ ઈસી સુરતસે હે. ઓર યેહ દુસરી સબ સુરતોંસે પેહલે હે. ઈસલીયે ઈસકા નામ ઉમ્મુલ કુરઆન હે, ઈસમેં સાત આયતેં હેં. પસ ઈસ સુરતકા આધા હીસ્સા સનાયેં, ઓર આધા દુઆમેં હે.

હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જીસને સુ-રયે ફાતેહા પઢી, તો ગોયા ઉસને તૌરેત, ઓર ઈંજીલ, ઓર ઝબુર,

ઓર કુરઆનેં શરીફ્કો પઢા. ઓર આપને ફરમાયા, કે યે સુરત હરએક ગમકી શીફા હે. ઓર કુરઆન શરીફકી સબસે અફઝલ આયત, અલ-હમદો લિલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન, હે.

જો શખ્સ સુ-રયે ફાતેહાકો ચાલીસ બાર પઢકર પાનીકે પ્યાલે પર દમ કરકે, જીસ શખ્સકો તપ, યા બુખાર હો, ઉસકે મોંહ પર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકે છીંટે મારે, તો ઈનશા અલ્લાહ, બુખાર ઉતર જાયેગા.

અગર કોઈ બીમારીકી હાલતમેં ઈસ સુરતકો પઢે, યા કીસી બરતનમેં લીખ-કર, ઓર પાનીસે ધોકર પીયે, ઓર મોંહ પર પાનીકે છીંટેં મારે, ઓર અપને સારે બદન પર તીન મરતબે મલે, ઓર મલતે હુયે યે દુઆ પઢે.

અલ્લા-હુમ-મશફે અન-તશ શાફી, અલ્લા હુમ-મકફે અન-તલ કાફી, અલ્લા-હુમ માઅફો, અન-તલ મોઆફી.

અગર બીમારકી મૌત નહીં આ-પહોંચી હો, તો બીમાર અચ્છા હો-જાયેગા.

જો શખ્સ બરસાતકે પાની પર, સુ-રયે ફાતેહા, ૭૦ બાર, ઓર આ-ય-તુલ કુરસી, ૭૦ બાર, ઓર કુલહો વલ્લાહ ૭૦ બાર, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીન નાસ. સતર સતર મર-તબે પઢકર દમ કરે, ઓર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકો

બીમારકો પીલાવે. ઈસ તરેહ સાત રોજ તક અમલ કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, વોહ બીમાર અછછા હો-જાવેગા.

બાબ સાતવાં.

* સુ-રયે યાસીનકે ફવાયેદ.

હઝરત પય-ગંબર સલ, ને ફરમાયા હે, કે હરએક શયકા એક દીલ હે, ઓર કુરઆન શરીફકા દીલ **સુ-રયે યાસીન** હે. જો શખ્સ યે સુરત પઢતા હે, તો **અલ્લાહ તઆલા**, ઉસકે ના-મ-એ આમાલમેં દસ કુરઆન પઢનેકા અજર લીખ દેતા હે, યે સુરત હર હાજત-મંદકી હાજત પુરી કર દેતી હે. ઓર જો શખ્સ ઈસકો શામકે વકત પઢે, વોહ સુબહો તક ખુશીમેં રેહતા હે, ઓર જો સુબહોકો પઢે, વોહ શામ તક ખુશ રેહતા હે. ઓર જો શખ્સ ઈસકો સકરાતે મૌતકે વક્ત પઢે, તો વોહ જાન કબ્ઝ કીયે જાનેસે પેહલે રીઝવાને જન્નતકો અપના મુંતેઝર દેખ લેતા હે. ઈસકી ફઝીલતમેં બહોત હદીસેં આઈ હેં, મગર યહાં ઈસીપર ઈકતીફા કીયા હે.

---

* સુ-રયે યાસીન, તબારક, મુઝ્ઝમ્મીલ, વ-ગયરા સુરતેં, હદીય-તુલ મુસ્લેમીન, નામકી હમારી છપવાઈ હુઈ કિતાબમેં ગુજરાતી હરફોંમેં લીખ્ખી હુઈ હેં. મંગવા-કર મુલા-હીઝા ફરમાવે. કીમત આઠ આને.

ફરમાયા રસુલે ખુદા, સલ, ને કે, જો કોઈ ચાહે, કે ઝીયારત કરે અપને માં-બાપકી, યા એક ઉન દોનોંમેં સે, તો ઉનકી કબરકે પાસ સુ-રયે યાસીન, સાત મરતબે પઢે, ઓર ઉનકો બખશે, તો માં-બાપકી ઝીયારત જુરૂર ખાબમેં હોગી.

વાસ્તે કઝાયે હાજતકે સાત રોજ તક પઢે, હર રોજ સાત બાર સુ-રયે યાસીન પઢ-કર, સાત સુલતાનોંકી અર-વાહોંકો સવાબ બખશે. શંબાકે રોજ સુલતાન બા-યઝીદ રહ, કો. ઓર એક શંબાકો સુલતાન અબુ-સઈદ રહ, કો, ઓર દો-શંબાકો સુલતાન ખુરાસાની રહ, કો. ઓર સે-શંબાકો સુલતાન ઇબ્રાહીમ અદહમ રહ, કો. ચહાર-શંબાકો સુલતાન સંજર રહ. કો. પંજ-શંબાકો સુલતાન મહમુદ ગાઝી રહ, કો. ઓર જુમઆકો સુલતાન ઇસમાઇલ બીઆબાની રહ, કો સવાબ બખશે.

અગર કીસીકો જાદુ કીયા હો, તો ઉદ કચ્ચા લાકર ઉસપર સુ-રયે યાસીન તીન મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર જાદુ-કે ટુટ જાનેકા ખ્યાલ દીલમેં રખ્ખે; ઓર જીસકો જાદુ કીયા હો, તો ઉસકો દમ કીયા હુવા ઉદ જલાકર ધુવાં દેવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, જાદુ દુર હોગા.

અગર કોઈ ચાહે, કે જાદુ કીસી પર અસર ન-કરે, તો સાત દાને બંદુમ, યાને-ઘીહુંકે લાવે. ઓર ઉન દાનોં

પર સુ-રયે યાસીનકો સાત મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ દાને સીધે હાથકે બાઝુ-પર બાંધે, તો ઉસપર જાદુ અસર ન-કરેગા.

અગર કોઇ ચાહે, કે દુન્યામેં વોહ મશહુર હોવે, ઓર સબ લોગ ઉસકી ઇઝઝત કરે, તો ચાહીયે, કે હર રોજ સુબહોકી નમાઝકે બાઅદ, ૭૦ મરતબે સુ-રયે યાસીનકો બા-વુઝુ પઢે, પઢતે વકત મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે પઢે. ઓર અપને ઉપર દમ કરે, ઇસ તરેહ હમેશા વીર્દ રખ્ખે, તો ઈનશા અલ્લાહ, ઇસ સુરયે મુબારકકી બરકતસે ઉસકી હર જગા ઈઝ-ઝત હોગી. ઓર ઇસમેં ઓરભી બહોત ફાયદે હેં.

બાબ આઠવાં.

સુ-રયે વાકેઆ-કે ફવાયેદ.

ઈબને મસઉદ રદી, ફરમાતે હેં, કે મેંને હઝરત રસુલે કરીમ સલ, કો ફરમાતે હુયે સુના હે, કે જો કોઇ શખ્સ સુ-રયે વાકેઆકો હમેશા રાતકે વકત પઢ-લીયા કરે, તો ઉસકો કભી ફાકા (તંગી) ન-આયેગા. ઓર જો શખ્સ

ઇસ સુરતકો હર સુબોહકે વકત પઢે, તો ફકર, ઔર તંગી રીઝકકી ઉસકે નઝદીક કભી ન-આયેગી.

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે જબ ઇસકો મૈયતકી કબર પર પઢા જાવે, તો ઉસ મૈયતકે અજાબમેં કમી હો-જાતી હે, ઔર જબ કીસી બીમારકે પાસ ઇસકો પઢા જાવે, ઔર ઉસ બીમાર પર પઢકે દમ કરે, તો ઉસ બીમારકો અલ્લાહ, શીફા દેતા હે, ઔર અગર કરીબુલ-મર્ગ શખ્સકે પાસ પઢકે ઉસપર દમ કરે, તો મૌત ઉસ પર આસાન હો-જાતી હે. ઔર જો શખ્સ ઇસકો સુબોહ, ઔર શામ, બા-વુઝુ પઢે, તો વોહ કભી તંગી, ઔર મુફલેસીમેં ન-રહેગા.

બાબ નવ્વાં.

સુ-રયે મુઝ-ઝમ્મીલકે ફવાયેદ.

તમન્નાયે દીલીયે ઝાહીરી, ઔર બાતીનીકે લીયે ઇસ સુરતકો હર રોજ ૪૧ બાર પઢે. ઔર અગર ન હો-સકે, તો હર રોજ ગ્યારા મરતબે પઢ લીયા કરે. ઔર તરકીબ ઇસ સુરતકે પઢનેકી ઔર હાજત બર આનેકે લીયે યે હે, કે

સો હદ્દે દુરૂદ શરીફ, ઓર એક બાર સુ-રયે અલ-હમ્દ, પઢ કર, એક બાર યે સુરત પઢે, ઇસ તરેહ ગ્યારા બાર પુરે કરે, અવ્વલ તીન રોજ પઢ-કર ઝકાત દેવે. બાઅદ એક ચીલ્લા, હર કોઇ મકસદકે લીયે પઢે. ઓર એક અમલ મુજરરીબ ઇસ સુરતકા યે હે. કે જીસ ઔરતકે બચ્ચેકો ઉમ્મુસ સુબયાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કદકે બરાબર ૪૧ તારકા ધાગા કંવારી લડકીકે હાથસે કતા હુવા નીલા રંગવા-કર અવ્વલ, ઓર આખીર દુરૂદ પઢ-કર, એક દફે યે સુરત પઢ-કર, એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમેં દેવે. ઇસ તરેહ ૪૧ ગીરેહેં દેકર, ઉસ ઔરતકે અયામે હમલમેં વોહ ગંડા ગલેમેં ડાલે. ઓર બચ્ચા પયદા હોનેકે બાઅદ બચ્ચેકે ગલેમેં ડાલે. તો ઇનશા અલ્લાહ, મહફુઝ રહેગા.

બાબ દસવાં.

સુ-રયે મુલ્ક (તબારક) કે ફવાયેદ.

ઇસ સુ-રયે મુબારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફ મેં મરવી હે. ફરમાયા આં-હઝરત સલ, ને કે, કુરઆને શરીફમેં એક સુરત હે. કે ઉસમેં તીન આયતેં હેં, કે વો

શરૂઆત કરતી હેં મર્દકી, યાને જો કોઇ ઉસકો પઢતા હે, યહાં તકકે વોહ બખશા જાતા હે, વોહ સુ–રયે મુબારક તબા-રકલ લજી, હે.

ફરમાયા હઝરત નબી સલ, ને કે, જીસને પઢા, સુ–રયે મુલ્કે, પસ ગોયા, કે ઝીંદા કીયા ઉસને શામકો. યાને ઇબાદત કી, તમામ શબે કદરમેં.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, દોસ્ત રખતા હું મેં, હર મોઅમીનકો, કે જીસકે દીલમેં હોગી યે સુરત, યાને ઇસ સુરતકો હર મુસલમાન યાદ કરે, ઓર પઢે.

રિવાયત હે, કે જબ મુરદેકો કબરમેં રખતે હેં, તો ફરીશ્તે અઝાબકે આતે હેં. તો યે સુરત વાસતે હિમાયત, ઓર મુમાને–અતકે ખડી હોતી હે, ઓર કેહતી હે, કે યે શખ્સને મુજકો પઢા થા. ઓર ઇસને મુજકો અપને સીનેમેં રખખા હે.

બાબ ગ્યારહવાં.

સુ–રયે ઇખલાસ, (કુલહો વલ્લાહ) કે ફવાયેદ.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે સુ–રયે ઇખલાસ, એક તીહાઇ કુરઆનકે બરાબર હે, બાઅઝે અસહાબસે રિવા-

યત હે, કે જો કોઇ સુ-રયે કુલહો વલ્લાહ, હમેશા પઢા કરે, તો હર તરેહકી ખયરો બરકત પાયે, ઓર દુન્યા વ આખેરતકે સબ શરોંસે મહફુઝ રહે, બાઅઝ ઉલમાસે રિવાયત હે, કે જો શખ્સ સુ-રયે ઈખલાસકો ખરગોશ, યાને સસેકી ઝીલ્લી પર લીખ-કર, અપને પાસ રખ્ખે, તો ઉસે કોઈ જીન ઓર ઇન્સ, ઓર કોઇ મુજી જાનવર, તકલીફ ન દે-સકે. એક શખ્સને જનાબ હઝરત રસુલ સલ, કે હુઝુરમેં મુફલેસીકી શીકાયત કી, તો આપને ફરમાયા, કે જબ તુ અપને ઘર જાવે, તબ કુલહો વલ્લાહ, પઢ લીયા કર, ઉસને અયસાહી કીયા. ઓર મતલબકો પહોંચા.

ફરમાયા હઝરત રસુલ સલ, ને કે, જો શખ્સ કબ્રસ્તાન પર જાકર ગ્યારા મરતબે ઇસ સુરતકો પઢે, ઓર ઉસકા સવાબ મુરદોંકો બખશે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકો મુરદોંકી તેઅદાદકે બરાબર અજર અતા ફરમાતા હે.

બાબ બારહવાં.

સુ-રતુન નાસ, કે ફવાયેદ.

જો શખ્સ ઇસ સુરતકો હમેશા પઢતા રહે, તો વોહ હમેશા સહીહ, વ સલામત રેહતા હે. ઓર જીસકો નઝર

લખી હો, ઉસપર અગર ઇસકો પઢા જાવ, યાને કુલ આઉજો કો, તો વોહ તંદુરસ્ત હો–જાતા હે, ઓર અગર મરીઝ પર પરહા જાવે, તો વોહ સેહ–હત–યાબ હો–જાતા હે. ઓર અગર કોઇ મરીઝ કરી–બુલ મૌત, યાને સકરાતમેં હો, તો મૌતકી સખતી ઉસપર આસાન હો–જાતી હે. ઓર અગર જો કોઇ ઇસકો સોતે વક્ત પઢે, તો વોહ જીન્નોં, ઓર આદમીયોંકે વસ–વસોંસે મહફુઝ રેહતા હે, ઓર જો શખ્સ ઇસકો લીખકર બચ્ચોંકે ગલેમેં ડાલ–દે, તો વોહ જીનનોં ઓર જંગલી જાનવરોંસે હિફાઝતમેં રહેંગે. ઓર જો કોઇ શખ્સ ઇસકો બાદશાહોં, ઓર હાકીમોંકે યહાં જાકર પઢે, તો વોહ ઉનકે શરસે હીફઝો અમાનમેં રહેગા.

બાબ તેરહવાં.

ચહેલ કાફકે ફવાયેદ.

તરકીબ ચહેલ કાફકે પઢનેકી યે હે, કે અવ્વલ શબે જુમઆકી, યાને જો જુમઆ મહીનેમેં પેહલે આવે, ઉસ રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બાઅદ ગુસલકે દુગાના નફીલકા ગુજારે. બાઅદ ઉસકે ગ્યારા બાર અવ્વલ, ઓર આખીર

દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર એક હજાર ઓર એક બાર, એક જલસેમેં દુઆયે મજકુર પઢે. ઈસ તરેહ ચાલીસ રોજ તક પઢે, વોહ દુઆ યે હે.

કફાકા રબ્બોકા, કમ યકફી–કા વાકે–ફતન, કંકફકા–ફોહા કકમીના. કાના મન કલકા, તકરરો કર–રન, કરરીલ કરરે, ફી કબદી, તોહ–કીયા મશક–શ–ક–તન, કલ્લો લકીલ કીલકા કફાકા માહી, કફા–કલ કાના કુર બ–ત–હુ, યા કવ–કબન કાના તહકી, કવ–કબલ ફ–લ–કા

યે અમલ ચાલીસ રોજ તક પઢે, બાઅદ ચીલ્લા પુરા હોનેકે હર રોજ ૪૧ વકત પઢે. અગર ઇતના ન હો–સકે, તો ૧૧ યા ૭ બાર પઢે.

વાસ્તે તસખીરકે, ઓર બર આને હાજાતે દીની, ઓર દુન્યવીકે, યે ઇસમ કમાલ તાસીર રખતા હે.

બાબ ચોધવાં.

આ–ય–તુલ કુરસીકે ફવાયેદ.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો કોઇ શખ્સ રાતકો આ–ય–તુલ કુરસી, પઢે, તો શયતાન ઉસકે પાસ ન–આવે.

ઔર જો કોઇ હર નમાઝકે બાઅદ પઢે, તો મરનેકે બાઅદ બેહીશ્તમેં દાખીલ હો. જો કોઈ શખ્સ જુમઆકે દીન અસરકે બાઅદ ખાલી જગામેં ૩૧૩ બાર આ-ય-તુલ કુરસી પઢે, તો અયસી ખયરો બરકત હાસીલ હો, કે કીયાસમેં ન-આવે. જો કોઇ આયાતે મજકુરાકો સોતે વકત તીન મર-તબે પઢે. ઔર બાઅદ જાગનેકે તીન મરતબે પઢે. ઔર અપને તમામ બદન પર દમ કરે, તો જુમલે દરદ દફા હોવે. ઔર જાદુ, ઔર નઝર અસર ન કરે.

આ-ય-તુલ કુરસી, યે હે.

અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઈલ્લા-હુ અલ હૈયુલ કૈયુમ, લા-તા-ખુઝુહો, સી-ન-તુંવ વલા નૌમ, લહુ મા-ફીસ સમા-વાતે, વમા ફીલ અરદે, મન-ઝલ-લઝી યશ-ફઓ ઈન-દહુ ઈલ્લા બે-ઈઝ-નેહ, યાઅ-લમો મા-બયના અયદી-હીમ, વમા ખલ-ફેહુમ, વલા યોહયુ-તુના બે-શય ઈમ મીન ઈલ્-મીહી, ઈલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીઓ હુસ સમા-વાતે, વલ અરદા, વલા યઉ-દોહુ હીફ્-ઝોહોમા વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

બાબ પંધરવાં.

અસમાયે કાહફકે ફવાયેદ.

બચ્ચોંકી હિફાઝતકે વાસતે અસહાબે કાહફકે નામસે અમાન મીલતા હે. ઓર આગમેં જલનેસે ઓર ગારત-ગરીસે બચનેકે લીયે, બ-તઓર તાવીજ અપને પાસ રખ્ખે, તો હર આફતસે પનાહમેં રહેગા. શેર, ઓર હાથી, ઓર દરીંદે ઓર સબ બલીયાત, વ-ગયરાસે બચેગા. ઓર જો કોઇ ઈન નામોંકા વીર્દ હુમેશા રખ્ખેગા. તો પેટકે દર્દસે બચેગા. અગર કોઈ ચાહે, કે દરીયામેં ડુબનેસે અમનમેં રહે. તો ઈન નામોંકો સાત મરતબે પઢ-કર, અપને ઉપર દમ કરે, અગર ઇન નામોંકો લીખ-કર, જહાં આગ લગી હો, તો સુફેદ જામે-પર લીખ-કર, ઉસ જામેમેં કંકર બાંધે, ઓર ઉસ જામેકો આગમેં ડાલે, તો આગ ઠંડી હો-જાવે.

• અસહાબે કાહફકે નામ યે હેં.

ઈલાહી બે-હુર-મતે યમલી-ખા, મક-સલ-મીના કશાફુ-તત, તબયુ-નુસ, અજર ફુતયુ-નુસ, કસા ફુતયુ-નુસ, યુવાનુસ, બુસ, વ કલ-બોહુમ કિત-મીર, વ અ-લલ્લાહે કસ-દુસ-સબીલ, વ મીનહા જાયેરૂન, વલવ-શા અલ્લાહો લ-હદા-કુમ અજ-મઈન.

બાબ સોલ્હવાં.

નાદે-અલીકે ફવાયેદ.

અગર કોઇ બીમાર હો, ઓર ઉસકે ઇલાજસે આજીઝ આવેં, તો સાત મરતબે બરસાતકે પાની પર પઢ-કર દમ કરે, ઓર ઉસ બીમારકો વોહ પાની પીલાવે, તો શીફા પાવે. ઓર વાસતે દફા હોને જીનકે પંધરા મરતબે પઢ-કર, પાની પર દમ કરે, ઓર જીસકો જીનકા ખલલ હો, ઉસકે મોંહ-પર પાનીકે છીંટે મારે, તો જીન દફા હોગા. જો કોઇ કીસી ગમમેં ગીરફતાર હો, તો હર રોજ એક હજાર મરતબે પઢે, તો ઉસકા ગમ દુર હોગા, ઓર ખુશી હાસીલ હોગી. ઓર જો કોઇ સુબોહકે વકત ૯૧, મરતબે હર રોજ પઢે, તો મુફલેસી દુર હોગી, ઓર દૌલત-મંદ હોગા. ઓર જો કોઇ કયેદ હો-જાવે, તો એક હફતે તક, હર રોજ ૧૯૦ મરતબે નાદે-અલી પઢે, તો કયેદસે રીહા હોવે.

હઝરત ઈમામ જાઅફરે સાદીક રદી, સે રિવાયત હે, કે જીસ કીસીકો કોઈ મુશકીલ દરપેશ હો, તો ચાલીસ રોજ તક, હર રોજ ૬૬, મરતબે પઢે. તો સબ મુશકોલેં ઉસકી આસાન હોંગી.

અગર કીસીસે કોઇ શખ્સ નારાઝ હો, ઓર ઉસપર ગુસ્સે હોવે, તો ૭૧ મરતબે ઇન કલેમાતકો પઢકર ઉસકે સામને જાવે, ઓર ફીર તીન મરતબે પઢે, ઓર આહીસ્તાસે અપને ઉપર દમ કરે, તો ખુદાકે હુકમસે ઉસકા ગુસ્સા, ઓર ગઝબ, લુત્ફ ઓર મેહરબાનીસે બદલ જાવેગા.

નઝરે બદ, ઓર ઝબાન–બંદીકે લીયે તીન રોજ તક હર રોજ બીસ મરતબે પઢે, તો દુશ્મનોંકી આંખોંસે, ઓર બદ–ગોયોંકી ઝબાનસે અમનમેં રહેગા.

નાદે–અલી યે હે.

નાદે અલી–યન મઝ-હરલ અજા–યેબ, તજેદ–હો અવ–નન·લકા ફીન નવા–યેબ, કુલ્લો હમ્મીન, વ ગમ્મીન સ–યન–જલી,બે–નુબુ–વતેકા યા મોહમ્મદ, વ બે–વિલા–યતેકા યા અલી, યા અલી, યા અલી, અદ–રેકની.

બાબ સત્તરવાં.

ઇસમે આઝમકે ફવાયેદ.

હઝરત ઇમામ, ઝય–નુલ આબેદીન રદી, ફરમાતે હેં, કે મુઝે અલ્લાહ તઆલાને ખાબમેં તાઅલીમ ફરમાયા હે, કે "લા ઇલાહા ઇલ–લલ્લાહ" ઇસમે આઝમ

હે, ઓર બાઅઝોંને "અલ્લા-હુલ લજી, લા ઇલાહા ઇલા હોવા, રબ્બુલ અર શીલ અઝીમ." કો ઇસમે આઝમ કહા હે, ઓર બાઅઝે કામેલીનકે નઝદીક, બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ, ઇસમે આઝમ હે.

બાઅઝોંકે નજદીક, યા અલ્લાહ, યા રહમાન, યા રહીમ, ઇસમે આઝમ હે. અગર કોઇ જુમઆકે દીન બાઅદ નમાઝે અસર કિબલા-રૂ, ઓર સર બરહુના (ખુલ્લા) હોકર, જંગલમેં ગુરૂબે આફતાબ તક બીલા શુમાર (ગીનતી) પુરી તવજ્જો, ઓર હુઝુરે કલ્બકે સાથ ઇન અસમાઓંકો પઢતા રહે, તો ખાહ કયસીભી મુસીબતમેં ગીરફતાર હો, યા કઠીન આરઝુ રખતા હો, અવ્વલ તો ઉસી દીન, વર ન દુસરી, યા તીસરી જુમઆકી નૌબત ન-આયેગી, કે મુસીબતસે ખલાસી મીલ-જાયેગી. દુઆ મકબુલ, ઓર આરઝુ હુસુલ હોગી.

બાઅઝોંને સીર્ફ ઇસ આયતકો યાને, "લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકા, ઇન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલે-મીન." કો ઇસમે આઝમ કહા હે. અકસર મશાયેખે ઉઝ્ઝામકા ઇસકી સુરઅત તાસીર પર ઇ-તે-ફાક હે. કયું કે ઇસકી સેહ-હત, ઓર કુબુલીયત પર કલામે રબ્બાની શાહીદ, ઓર નાતીક હે, જયસા કે ઇરશાદ હોતા હે. ફેસ-તજીબના

લહુ,વ નજજેના-હો,યાને અલ્લાહ તઆલા, ફરમાતા હે.કે યુનુસ અલે, ને મછલીકે પેટમેં જબ ઇન અલ-ફાઝોંસે દુઆ-માંગી, તો હમને ફૌરન ઉસકી દુઆ કુબુલ કર લી, ઓર ઉસકો ગમસે નજાત દી. ઈસી તરેહ હમ મોઅમીનોંકો નજાત દીયા કરતે હેં. હઝરત સરવરે આલમ સલ, ફરમાતે હેં, કે મુઝે અપની ઉમ્મત પર તાઅજ્જુબ આતા હે, કે વોહ મુશ્કીલકે વક્ત ઈસ દુઆકો કયું નહીં પઢતે. ઇસકે પઢનેકે મુખ-તલીફ તરીકે હેં. મીન-જુમલા ઉનકે એક યે હે, કે હુસુલે મતલબકે લીયે હર રોજ બારા હજાર મરતબે પઢે. ઓર ઈસ-તરેહ ચાલીસ રોજ તક પઢે, અગર ઇતના ન-હોસકે, તો હર રોજ બારા સો મરતબે પઢે. લેકીન અવ્વલ, ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન યા પાંચ મરતબે પઢે.

દુસરા તરીકા યે હે-કે એક લાખ પચ્ચીસ હઝાર મરતબે પઢે. ખાહ એક રાતમેં, ખાહ એક ચીલ્લેમેં પુરા કરેં, અયસી તાસીર દેખેગા, કે હયરાન રેહ જાયેગા. ચુનાંચે એક શખ્સ કીસી જુર્મમેં ફંસ ગયા, ઓર કોઈ સુરત રીહાઈકી ન-રહી, કયેદકી સઝાકા યકીન થા, સીર્ફ કોર્ટકા આખીરી હુકમ સુનાના બાકી થા. કે ઉસ શખ્સને એક રોજ પેહલે ઉસને આયતે કરીમા, મજકુરાકા વીર્દ શુરૂ કરકે, એક દીન, ઓર રાતમેં સવા લાખકી તેઅદાદ

(ગીનતી) પુરી કરદી, અગલે રોજ અદાલતમેં હાઝીર હુવા, તો બિલકુલ બરી (બે-ગુનાહ) હોકર ઘર આયા.

તીસરા તરીકા યે હે–કે રાતકે વકત ૩૬૦ મરતબે હર રોજ પઢા કરે, ઓર પ્યાલા પાનીકા ભરકર પાસ રખ લેવે, હર સેંકડે પર તસ્બીહકો ઉસ પાનીમેં તર કરકે મોંહ પર, ઓર સીને પર, ઓર જીસમ (બદન) પર મલ લીયા કરે, ચાલીસ દીન ન-ગુજરેંગે, કે કામ બન જાયેગા. મગર વાઝેહ રહે, કે યે ઇસ્મ જલાલી હે, ઇસકે અમલકે વકત બહોતસી શરાયેતકા લીહાઝ રખના પડતા હે, ઈતેહા દર-જેકી પાકીઝગી–કા ખ્યાલ રખના, હલાલ ખાના, સચ બોલના, ઝુટસે પરહેઝ કરના, તરકે હયવા–નાત, યાને ગોશ્ત, મછલી, ઘી, દહી, દુધ, ઓર મકરૂહાત, યાને લહસન, પ્યાઝ, વ–ગયરાસે, પરહેઝ કરના ઝુરૂરી હે, અગર પરહેઝ ન–કરે, તો બજાયે નફેકે નુકસાનકા બડા અંદેશા હે, ઇસ લીયે તાલીબકો ચાહીયે, કે અમલ શુરૂ કરનેસે પેહલે કીસી કામીલ બુઝુર્ગસે, યા ખાસ ઇસકે આમીલસે ઇજાઝત લેકર અમલ શુરૂ કરે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ અઠારવાં.

દસ્તે ગયેબ, યાને ગયેબસે રોઝી મીલના.

અવ્વલ ૯૧ મરતબે, દુરૂદ શરીફ પઢે. અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ્મદીંવ, વ અલા આલે મોહમ્મદીન, બે-અ-દ-દીલ મુઝ-ઝમ્મીલે, વલ ખસા-યેસે, વ બારેક વ-સલ્લીમ, યે દુરૂદ શરીફ પઢનેકે બાઅદ, એક સો મરતબે યે દુઆ પઢે, વોહ દુઆ યે હે.

યા હન્નાનો, અન-તલ લજી વસે-અત, કુલ્લા શય-ઈરહ-મતંવ, વ ઈલ-મન, યા હન્નાન.

ઈસકે બાઅદ ૪૧ મરતબે સુ-રયે મુઝ-ઝમ્મીલ શરીફ પઢે, ઓર ઈસકે બાઅદ યે દુઆ પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા ઈન્ની અસ-અલોકા, અન તસ-ખેરલી. ખુદ-દામા, હાજે-હીસ સુ-રતીશ શરી-ફતે, બે-હકકે લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહો, મોહમ-મદુર રસુ-લુલ્લાહ.

ઈસકે બાઅદ ૨૧ મરતબે દુરદ શરીફ, જો પેહલે લીખ્ખા હે, વોહ પઢે, ઓર દુઆ કરે, ઓર જીસ નિયત ઓર મુરાદકે લીયે, યે અમલ પઢા જાયેગા, તો અલ્લાહ તઆલા, વોહી મુરાદ પુરી કર દેગા.

દસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઈસ અમલકી મુદાવેમત કરની પડતી હે, યાને હર રોજ ઈસકા અમલ જારી રખના પડતા હે, ચાલીસ દીનકે અંદર ઈસ અમલકી બરકતસે ઝાહીરમેં કોઈ મર્દ કામીલ મીલ-જાતા હે, યા ખાબમેં અલ્લાહ તઆલા, ઈસકી બરકતસે ઈસરાર ઝાહીર કર દેતા હે. ઈસ અમલકી બરકતસે રોજાના આઠ આનેસે દો-રૂપીયે તક મીલ સકતે હેં, ઈસ અમલકે કરને-વાલેકો નીચે લીખ્ખે હુયે શરાયેત, ઓર આદાબ, પર અમલ કરના ચાહીયે.

અમલકે શરાયેત, ઓર આદાબ.

ઉરૂજ માહમેં યાને ચાંદરાત બાઅદ, પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઈશાકી નમાઝકે બાઅદ મસ્જીદમેં, યા કીસી ઓર મુકામે પાક, ઓર સાફમેં પઢે, નમાઝ ઓર તહારતે ઝાહીરી ઓર બાતીનીકા પુરા ખ્યાલ રખ્ખે, લહસન, ઓર પ્યાઝ ઓર હુકકા, ઓર ગોશ્ત, તો બિલકુલ તરક કરે. ઓર બકરીકા ગોશ્ત, અસનાયે અમલમેં યાને અમલ પઢતા હો, ઉન દીનોંમેં ન-ખાયે. રોટીભી એક ચીલ્લે તક અગર મુમકીન હો, તો અને હાથસે પકાયે, અગર અયસા ન હો-સકે, તો દુસરેકે હાથસે પકવાવે, પકાને-વાલાભી સફાઈ

ઓર પાકીઝગીકા પુરેં પુરા પાબંદ રહે, અગર હસ્તે ગયેબકે લીયે ઇસ અમલકો પઢે, તો એક ચીલ્લેકે બાઅદ ફુતુહાત શુરૂ હો-જાતી હે. બાઅઝ વકત ચીલ્લેકે અંદર હી. લેકીન ઇસ સુરતમેં જો કુછ ફુતુહાત હો, વોહ હત-તલ ઇમકાન કુબુલ ન-કરે, અગર કોઇ કુછ દેવે, તોભી ઝટ લેનેકો હાથ ન ફયલાયે, કયું કે નહીં તો યહીં હદ હો-જાયેગી. ઓર યે હદ બહોત ફરેબી, ઓર અદના હદ હે અગર એહરામ બાંધકર ઇસ અમલકો કરે, તો ઓરભી બેહતર હે, મગર એહરામકા કપડા સીલા હુવા નહો. ફીર અગર એક ચીલ્લેકે અંદર કામ ન બને, તો હિમ્મત ન-હારે. ઇસ અમલકો ફીયેં જાયેં. હસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઇસકી મુદાવે-મતહી લાઝીમી હે. ઓર દુસરે કામોકે લીયેભી ચીલ્લેસે ઝાયેદ ઇંતેઝાર લાઝીમ હે. કયું કે બાઅઝ વકત તબીયત પરેશાન રેહનેસે, ઓર કલ્બ (દીલ) કી સફાઇ નહીં હોનેસે તાસીર કમ હોતી હે, પસ યા તો પેહલે ઇસકા ઇલાજ કર લીયા જાયે; કે જીસકે સબબ દીલકી સફાઇ હોનેસે જલ્દ અસર હોવે.

બાઅઝ વકત ઇલમે ઇલાહીમેં કોઇ ભેદ છુપા રેહતા હે, ઇસલીયે મુમકીન હે, કે હમારી ખાહીશ, દીન ઓર દુનિયામેં બાએસ નુકસાનકા હો, જયસા કે હમ અપને નંહનેસે બચ્ચેકે હાથમેં ચાકુ, યા છુરી, દેના ગવારા નહીં

કરતે. ખાહ વોહ કિતનાભી માંગે, અગરચે બચ્ચા અપનેકો પ્યારા હે. પસ અલ્લાહ તઆલા, જો અપને બંદોં-પર સબસે બઢકર રહીમ, ઓર શફીક હે. બલકે માં-બાપકી મોહબ્બત ઉસીકે રહમ, ઓર શફ્ફકતકા એક અદના પરતવ હે. વોહ ક્યુંકર અયસી હમારી દરખાસ્તકો મંઝુર કરના ગવારા કરેગા. અયસી સુરતમેં અલ્લાહ તઆલાકા, શુક્ર ઓર એહસાન માનના, ઓર ઉસકી કઝા-પર રાઝી હોના લાઝીમ હે. નકે અમલસે બદ એતેકાદ, યા અલ્લાહ તઆલા, સે ખફા, વ નારાઝ હોના.

બાબ ઓગ્નીસવાં.

ઝીયા-રતે હઝરત રસુલે કરીમ સલ, સે મુશર્રફ હોના.

અગર કોઈ શખ્સ ચાહે, કે હઝરત રસુલે કરીમ સલ, કી ઝીયારતસે મુશર્રફ હોવે, તો ચાહીયે, કે ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, ગુસલ કરે. ઓર પાકીઝા લિબાસ પેહને, ઓર બદન પર ખુશબુ મલે, ઓર ખિલવતમેં જાકર દો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે, દોનોં રકઆતોંમેં સુ-રએ

ફાતેહા, કે બાઅદ, સુ-રયે ઈખલાસ, પંધરા મરતબે પઢે, ઓર સલામકે બાઅદ, યે દુરૂદ શરીફ, એક હજાર મરતબે પઢે. વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહં-મદીન, નીન નબી ઇલ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી.

દુરૂદ શરીફકે બાઅદ,સુ-રયે ઈજા-જાઆ, દસ મરતબે પઢકર, સર શિમાલકી તરફ, ઓર મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે સો-જાયે. ચંદ જુમેરાત તક ઇસી તરીકેસે પઢે, તો બ-ફઝલે ઇલાહી, ઝીયારતે-આં-સરવરે કાયેનાત હાસીલ હોગી,

---

બાબ બીસવાં.

ગાયેબકા દીદાર દેખના.

અગર કોઇ ચાહે, કે ખાબમેં કીસી ગાયેબ શખ્સકો દેખકર ઉસકા હાલ માઅલુમ કરે, કે વોહ ઝીંદા હે, યા મુરદા, ઓર ઇસકે અલાવા ઓર કુછ ઉસસે અપને દીલકા ભેદ માઅલુમ કરના ચાહે, તો ઇસ તરીક પર અમલ કરે, યાને સોતે વકત રાતકો વુઝુ કરે, ઓર પાક સાફ કપડે મુફેદ પેહને. ઓર પાક બીછોને પર સીધી કરવટસે કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે લેટ જાવે. ઓર સુ-રયે, વશ-શમસે

વ-દોહાહા, સાત બાર, ઔર સુ-રયે, વલ-લયલે ઈજા યગશા, સાત બાર, ઔર સુ-રયે,વત-તીને વઝ-ઝથ-તુન. ઔર સુ-રયે, કુલહો વલ્લાહો અહદ, ઇન સબકો સાત સાત બાર પઢકર દુઆ પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા-બે-હકકે, મા તલવ-તોહુ, મીન કલામે કલ કદી-મીલ લજી, અન-ઝલ-તોહુ, અલા નબીએકા, વ રસુલે-કલ કરીમ, અરેની ફી મનામી, હાજા મા-હોવા, કજા વ કજા, બે કુદ-રતેકા, યા અલીયો, યા અઝીમો, વજ-અલ લી મીન અમરી, ફે-ર-જન વ મખ્રજન, યા અલીમો, યા હકીમો, વ ઐયન લી, ફી નવમી, મા યદહલોની, અલા ઇજા-બતે દાઅ-વતી, ઇન્ના અલા કુલ્લે શય-ઇન કદીર, બે ફદલે-કા, યા કરીમો.

યેહ દુઆમેં જહાં "કજા વ કજા," લીખ્ખા હે, વહાં અપના મતલબ કહે, અગર પેહલી રાતમેં તુમ્હારા મકસુદ હાસીલ હો-જાવે, તો બહોત બેહતર હે, અગર એક શબમેં મકસુદ હાસીલ ન-હોવે, તો સાત રાતોંકે અંદર ઝુરૂર હાસીલ હોગા. અગર ઇસ મુદ્દત-મેંભી કામ ન-હોવે, તો સમઝો, કે કુછ કસર રેહ ગઇ હે, તો ફીરસે અમલ કરે.

બાબ એકકીસવાં.

હઝરત પીર દસ્તગીર, સૈયદ અબ્દુલ કાદીર જીલાની રહ, કે ૧૧ નામકે ફવાયેદ.

બુઝુરગાંને દીનને ફરમાયા હે, કે જીસ વક્ત કોઈ હાજત દરપેશ આવે, તો હઝરત પીર દસ્તગીર ગૌસે આઝમ **સૈયદ અબ્દુલ કાદીર જીલાની** રહ, કે ગ્યારા નામ ૧૧૦૦ ગ્યારા સો મરતબે પઢે, અવ્વલ તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. બાઅદ ૧૧૦૦ મરતબે ગ્યારા નામ પઢે. બાઅદ આઠ મરતબે સુરયે ફાતેહા, ઓર ગ્યારા મરતબે સુરયે ઈખલાસ, યાને કુલહો વલ્લાહ, ઓર ફીર તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે, ઓર ઉસકા સવાબ હઝરતકી અરવાહે પાકકો બખશે. ઓર અલ્લાહ તઆલા, સે અપની હાજતકે લીયે દુઆ કરે. તો ઈનશા-અલ્લાહ, હાજત ઉસકી બર આયેગી. યે અમલ ઈશાકી નમાઝ બાઅદ ૧૧ રોઝ તક કરે. હરામ કામોંસે બચે, વોહ ગ્યારા નામ યે હે.

૧. સૈયદ મોહયોદ્દીન, ૨. શયેખ મોહયોદ્દીન. ૩. વલી મોહયોદ્દીન. ૪. બાદશાહ મોહયોદ્દીન. ૫. મખદુમ મોહયો-દ્દીન. ૬. મવલાના મોહયોદ્દીન. ૭. ખાજા મોહયોદ્દીન. ૮.

મુલતાન મોહયોદ્દીન. ૯. દુરવેશ મોહયોદ્દીન. ૧૦. ફકીર મોહયોદ્દીન. ૧૧. ગરીબ મોહયોદ્દીન.

હર કીસમકી બીમારીકે લીયે હઝરત પીરકે ગ્યારા નામ બહોત મુફીદ હેં. તરકીબ ઝકાતકી યે હે, કે હર મહીનેકે ૧૧ રોજ તક નીચે લીખ્ખે હુવે નામકો બા-વુઝુ એકસો ગ્યારા મરતબે પઢે, ઓર આસેબકી બીમારીમેં કોઇ મુબતીલા હો, તો એકસો ગ્યારા મરતબે પઢકર, ઉસ બીમાર પર દમ કરે. યા ઉદ, યા લોબાન-કે ગ્યારા કંકરે લેકર ઉસપર મયે દુરૂદ શરીફકે ગ્યારા મરતબે પઢકર દમ કરે. ઓર ઉસસે મરીઝકો બુખુર દેવે. યા પાની પર દમ કરકે પીલાવે. કે ગ્યારા રોજમેં શીફા પાવેગા. ઇસસે તમામી શયાતીન હવા હો-જાતે હેં. વોહ અસમાયે મુબારક યે હેં.

૧ સૈયદ મોહયોદ્દીન અજરૂલ્લા. ૨ શયેખ મોહયોદ્દીન ફદ-લુલ્લા. ૩ અવલીયા મોહયોદ્દીન અમાનુલ્લા. ૪ બાબા મોહયોદ્દીન નુરૂલ્લા. ૫ ગઓસ મોહયોદ્દીન કુતબુલ્લા. ૬ સુલતાન મોહયોદ્દીન સયફુલ્લા. ૭ બાદશાહ મોહયોદ્દીન કદ-દ સલ્લા. ૮ ખાજા મોહયોદ્દીન કુરબા-નુલ્લા. ૯ મખદુમ મોહયોદ્દીન બુરહા-નુલ્લા. ૧૦ દુરવેશ મોહયોદ્દીન અયાબુલ્લા ૧૧ ફકીર મોહયોદ્દીન શાહે-દુલ્લા.

બાબ બાવીસવાં.

કરઝદારીસે છુટના, ઓર રોજગારમેં ફાયેદા મીલના.

અગર કીસીકો ઇફલાસ, ઓર તંગ-દસ્તીને સતા રખ્ખા હો, તો ઉસકો લાઝીમ હે, કેં નવચંદી જુમેરાતકી શબકો ગુસલ કરકે પાકીઝા લિબાસ પેહને. ઓર આધી રાતકો તહજ-જુદકે વકત ઇસમે મુબારક, યા હૈયો, યા કૈયુમ, બે-હકકે લા-ઈલાહા ઈલ્લા અનતા સુબહા-નકા, ઈન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલે-મીન. ગ્યારા સો મરતબે રોજાના પઢે. અવ્વલ ઓર આખીર ગ્યારા ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પઢે. બાઆદ ખતમકે સીજદેમેં જાકર દુઆ માંગે. તો ઈનુશા-અલ્લાહ, બહોત જલ્દ ફીકરે મઆશસે ફારીગુલ-બાલ, ઓર ગમ, ઓર રોજીસે મુરફ્ફા હાલ હોગા, અગર બે-કાર હોગા, તો નોકર હો-જાયેગા. ઓર કરઝ-દાર હોગા, તો કરઝ અદા હો-જાયેગા.

હુસુલે રીજકકે વાસતે ઇસમ, યા વહહાબ, નીહા-યત મુફીદ હે. મનકુલ હે, કે યે વોહ ઇસમે આઝમ હે, કે ઇસકે પઢનેસે સાહેબે દૌલત, ઓર જાહો જલાલ, મોય-

ક્સર હોગા. ઇંસકે પઢનેકી યે તરકીબ હે, કે બાઅદ અજ નમાઝે પંજ-ગાનાકે, એક સો મરતબે યે ઇસમ પઢા કરે. ખુદા ચાહે, તો ચંદ રોજ-મેં મતલબ હાસીલ હોગા.

જો કોઇ આદમી ચાહે, કે બરકત ઓર રહમત ઉસપર નાઝીલ હો, ઓર રોજી ફર્રાખ હો, ઓર કીસીકા મોહતાજ નહોવે, તો ઇસ આયતકો બહોત પઢે. વોહ આયત યે હે,

રબ્બના અન-ઝલ અલય-ના, માએ-દતન, મીનસ સમાએ, તકુના લના ઇદન, લે-અવ્વલેના, વ આખે-રેના, વ આ-ય-તન મીનકા વર-જોકના, વ અનતા ખયરૂર રાઝે-કીન

ફવાયેદે મુજરરીબા, મેં લીખ્ખા હે, કે વાસ્તે ઝીયાદા હોને રીઝકકે હર જુમઆકે રોજ જુમઆકી અજાન શુરૂ હોનેકે વકત દુઆ પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા યા ગનીયો, યા કરીમો, યા જલ ફઝ-લીલ અઝીમ, યા વાસે-અલ અતાયે, વલ ક-ર-મ, અલ્લા-હુમ મગ-નેની, બે-હલા-લેકા, વક-ફેની બે-ફઝલે-કા, અમ્મન સીવાકા.

ઇસ દુઆકે પઢનેમેં યે કોશીશ ચાહીયે, કે ૭૦ મર-તબે પુરી હો-જાયે. ઓર વકત ઉસકે પઢનેકા યે હે, કે દોનોં અજાનોંકે દર મીયાનમેં પઢે.

ઇસ દુઆમેં બહોત બડી બરકત હે. ઇસકી બ-દૌલત રીઝક ઝીયાદા હોતા હે. પસ લાઝીમ હે, કે હર જુમઆકો ઇસકી તીલાવત કરે, કે જીસસે તુમકો બરકત હાસીલ હોગી,

ઓર ખુદાકે મહબુબ હોગે, ઇસકી તાસીર બડી હે, ખુદા વંદ કરીમ, અપની ઇનાયત, ઓર ફઝલો કરમસે રીઝક બડ્હા દેગા. કયુંકે વોહ હર ચીઝ પર કાદીર હે.

હાજાતે દીની, વ દુન્યાવી, બર આના.

હઝરત પીરાન પીર દસ્તગીર, સૈયદ અબદુલ કાદીર જીલાની રહ, ને હાજાતે દીની વ દુન્યવી, બર આનેકે લીયે અપને ફરઝંદ હઝરત સૈયદ અબદુર રહમાન, રેહ, કો વીર્દ તકલીન ફરમાયા, વોહ વીર્દ યે હે.

અલ્લાહો કાફી, કસદ-તલ કારી. વજદ-તુલ કાફી, કફા નીલ કાફી, લે-કુલ્લે કાફી, નેઅ-મલ કાફી, વલીલ્લા-હીલ હમ્દ.

ઉપર લીખખા હુવા વીર્દ હર હાજતકે લીયે ૫૦ મરતબે પઢે, અવ્વલ દો રકઆત નમાઝ પઢે ફીર યે વીર્દ શુરૂ કરે. અવ્વલ ઓર આખીર તીન તીન બાર દુરૂદ શરીફ પઢે, ઓર એક જલસેમેં મગરેબ, ઓર શીમાલકે દરમ્યાન મોંહ કરકે ઇરાકકી તરફ મુતવજ્જા હો, ઓર હઝરત ગૌસે પાકકો મુતવજ્જા જાનકર ઉનકી રૂહે પાકસે મદદ ચાહે, ઓર ખતમ કરે.

શાહીદે ગયબી, મેં લીખ્ખા હે, કે કીસીકો કોઇ દુશ-વાર કામ આ-પડા હો. યા બેકાર હો, યા કીસી રંજ, ઓર ગમમેં મુબતીલા હો, તો નીચે લીખ્ખા હુવા અમલ કરે, કે જીસકી બરકતસે ઉસકા મતલબ હાસીલ હોગા. ઈસ અમલ પઢનેકે બહોત તરીકે હેં, મગર આસાન તરીકા યે હે, કે અવ્વલ ગુસલ કરકે પાક કપડે પેહને, ઓર ખુશબુ લગાવે. ઓર નમાઝે ઈશાકે બાઅદ પાનસો બાર ઈન અસમાઓંકો પઢે. વોહ અસમા યે હેં.

યા અલ્લાહ, યા રહ-માનો, યા રહીમો, યા હૈયો. યા કૈયુમ.

અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન, યા પાંચ મરતબે પઢે, ઈસકા વીર્દ એક ચીલ્લે તક રખ્ખે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મુરાદ હાસીલ હોગી.

યા બદી-ઉલ અજા-યેબે બિલ ખયરે, યા બદીઓ.

યે અમલભી કઝાયે હાજતકે લીયે ઇસમે આઝમ હે. ઈસ અમલકો બારા દીન તક હર રોજ બારા સો મરતબે પઢના ચાહીયે. અગર બાઅદ અજ નમાઝે ઈશા, હર રોજ સાત હજાર મરતબે ઇસકો પઢા જાયે, તો ચાલીસ દીનમેં ઇસકી ઝકાત અદા હો-જાતી હે. લેકીન શર્ત યે હે, કે નવ-ચંદી જુમે-

શાતસે શુરૂ કીયા જાયે. બાઅદ ઝકાત અદા હોનેકે, તીન હજાર મરતબે, યા કમ અજ કમ, બારા સો, પચ્ચીસ મરતબે રોજાના પઢનેકા માઅમુલ રખ્ખે, તો અયસી અસર હોગી, કે જીસકા બ્યાન કરના મુમકીન નહીં હે.

બાબ ચોબીસવાં.

હુબ, યા મોહીની, યા તસખીર.

લોગોંને યે સમઝ રખ્ખા હે, કે કીસી અમલકે જરીયે જબ ચાહેં, જબ કીસીકી બહુ બેટીકો અપને હવા, વ હવસકે જાલમેં ફંસાકર ઉસકી અઅમતકો બરબાદ કરદેં, ઓર અપને ઇમાનકો. યા યે-કે સુરમે પર કોઈ અમલ અયસા પઢકર પુંકા જાયે, કે જિસકો અપની આંખોંમેં લગાકર, શાહેદાંને બાઝારી-મેંસે જીસકી તરફ નઝર ઉઠાકર દેખ-લેં, વોહ સબ કુછ છોડ છ ડ-કર, દીવાના-વાર સાથ હો-જાવે. ફીર ખાહ સારા ઝમાના ફીર જાયે, મગર વોહ હુસ્નકી દેવી, ઉન સુર્મગીં આંખોંસે ન-ફીરે, યા યે કે મીઠાઇ, યા પાન પર કુછ પઢકર જીસકો ચાહા ખીલા દીયા, યા ઉસકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરકે દીનો દુન્યાસે ખો-દીયા.

યા બહોતહી પરહેઝ-ગારીસે કામ લીયા, તો નિકાહ કર લીયા. યા યે કે કોઇ અયસા અમલ પદા જાયે, કે રૂયે ઝમીનકે અમીરો ગરીબ, સબ આમીલ સાહેબકે મુતી, ઓર ફરમાં-બરદાર બન-જાયે. તાકે હલદી લગે ન ફીટકી, રંગ સાફ આ-જાયે, યાને ઘર બયઠે તરેહ તરેહકે તર નિવાલે ખાનેકો મીલ જાયા કરે, મેહનત ઓર મશક્કતસે નજાત મીલ-જાયે, યેહી વજે હે, કે દુન્યામેં જો શખ્સ સબસે ઝીયાદા ઝાની, યા દગા-બાઝી, ઓર ફરેબસે લોગોંકા માલ ખાને-વાલા હો. ઉસકો કહા કરતે હેં, કે હુબકા આમીલ, યા મુસખ્ખેરાતકા માહીર હે! નઉઝો બિલ્લાહે મીન હાજે-હીલ અફવાત.

ખાહીશકા નામ ઇશ્ક નુમાઇશકા નામ હુસ્ન,
અહલે હવસને દોનોંકી મીટ્ટી ખરાબ કી.

યાને શહવત-રાનીકા નામ ઇશ્ક, ઓર હુબ્બ રખ-છોડા હે, બનાવ સીંગારકા નામ હુસ્ન, ઓર દગા, ઓર ફરેબકા નામ તસખીર! અલ્લાહો અકબર! કીસ કદર મજાક દુનીયાકા બીગડા હે, કે જીસ તરેહ કબર પરસ્ત પકકી ઓર ચુને ગચ કબરકો દેખતેહી સીજદેમેં ગીર પડતે હેં. ઇસકી મુતલક ઉનકો પરવાહ નહીં હોતી, કે કબરકે અંદરકા મુરદા કાફીર હે, યા મોઅમીન! ઇસી તરેહ હુબકે તાલીબ, ઓર ઇશ્કકે મુદઇ, ગોરી ચટ્ટી સુરત પર, ઓર ભડક-દાર

લિબાસ પર, રીઝ પડતે હેં. ઉનકી બલાસે ખાહ વોહ કીસીકી બહુ હે, યા કીસીકી બેટી. ફાહીશા હો, યા અફીફા, તંદુરસ્ત હો, યા બીમાર, ઉનકો અપની શહ્વત-રાનીસે કામ હોતા હે, યેહી હાલ મુમખ્ખરાતકે મુદ્દઈયોંકા હે, કે માલ બટોરને ઓર ખાનેસે ગરઝ હોતી હે. હલાલકા ખ્યાલ હોતા હે, ન હરામકા, જવાઝસે બહસ હોતી હે. ન અદમ જવાઝસે. મેં નહી જાનતા, કે અયસા કોન અકલ-મંદ હોગા કે જો અયસી હુબકા ખાહાં, ઓર તસખીરકા ખ્વાહાર હોગા.

હુબકા અસલ મફહુમ, કે જો અકલ, ઓર દાનીશકે નઝદીક મોઅતેબર, ઓર મુસલ્લીમ યે હે, કે ઇનસાનકી દીનમેં તાકીર હો, ઓર દુનીયામેં ઇઝ્ઝત, યાને ખાલીકકે નઝદીક-ભી મહબુબ હો, ઓર મખલુક-કી નઝરોંમેં-ભી અઝીઝ હો. હુક્કામસે મુસ્તગ-ની હો. ઓર અહલે દવલસે બે-પરવાહ. બલકે ખુદ હુક્કામ, ઓર અહલે દવલ. નીઝ ખાસો આમ ઉસકી મુલાકાતકે શાયેક, ઓર ખીદમતકે ખાહાં હોં. અગર કભી કીસી દીની, ઓર મુબાહે દુન્યવી ગરઝકે લીયે ઉનસે મીલનેકી ઝુરૂરત પડે. તો વોહ નીહાયત અદબ, ઓર-એહ-તેરામસે પેશ આયેં. જો કુછ ઉનકો કહા જાયે, ઉસકી તાઅમીલકો વોહ અપના ફરઝ, બલકે ફખર જાનેં, મુખ્તેસર યે, કે તમામ મખલુકાત ઉસકી મુતી, ઓર ફરમાં બરદાર હો. ઓર યે સબસે બે-પરવાહ

મગર હો. સબકા ખયેર-ખાહ, ન કીસીસે ઉસકો બાતી બુગઝ, ઓર ઇનાદ હો. ઓર ન દુસરોંકો ઉસસે મુખાલેફત, ઓર અદાવતકી વજે હો. અગર કોઇ મુખાલેફતકા ઇઝહાર કરે, તો ઉસીકા બેલ-બાલા રહે, ઓર મુખાલીફકો દીન દુન્યામેં નીચા દેખના પડે, યે અસલ મોહીની, યા હુબ હે, ઓર ઇસીકો તસખીર ભી કેહતે હેં.

હુબ, ઓર તસખીરકે હાસીલ કરનેકે તરીકે, ઓર અમલ, યું તો સેંકડોં દેખે, ઓર હજારોં સુને. જીનમેંસે બાઅઝ તો અયસે સખ્ત, ઓર ના-કાબિલ અમલ પાયે, કે ગોયા ઇસ મસલકે મીસદાક થે, કે "ન નવ મન તેલ હોગા, ન રાધા નાચેગી," મગર હુબકે ખાહીશ-મંદભી બાઅઝ અયસે ધુનકે પકકે દેખનેમેં આયે, કે જીન્હોંને "ઝુટેકો ઘર તક પહોંચાના." પર કમર બાંધ રખ્ખી થી. યાને સખ્તસે સખ્ત, ઓર ના-કાબિલ શરતોંકો બરદાશ્ત કરકે પુરા કર દીખાયા, લેકીન ફીર ભી દાગે ના-કામીકે સીવાયે કુછ ઉનકે હાથ ન-આયા.

મેરે દોસ્તો ! અમલે હુબકો બર મહલ કામમેં લાને-વાલે, જબકે હર તરફ ફીસકો ફુજુરકા દઓર દોરાહ હે, ઓર અસમતકા કાલ, તો અયસા અકલ-મંદ કોન હે ! જો હુબકે સર-બસતા રાઝકો તરત અજ આમ કરદે, ખસ

યાદ રખ્ખો, કે ઇશ્તિહારોંકી લછછે-દાર તહ-રીરેં, ઔર મુદઇયોંકી ચીકની ચોપડી સુરતેં, ઔર તકરીરેં, સરાસર મકર, ઔર ફરેબસે ભરી હુઇ હેં. કભી ધોકેમેં ન-આના. ભલા જીનકો હુબકે અસલ મફહુમ-કીહી ખબર નહીં હો, વોહ અમલે હુબકો કયા જાને ! ઔર દુસરોંકો કયા બતા-ઇંગે ! હકીકી હુબ, ઔર સચ્ચી મોહીની, ઔર અસલી તસખીર વોહી હે, જો ઉપર તહરીર કી-ગઇ હે.

બાઅઝ લોગ કહા કરતે હેં, કે હમેં કીસકો પુજુર મકસુદ નહીં. બલકે પુલાનં ઔરતસે નિકાહ કરના મંઝુર હે. ઇસલીયે હુબકે અમલકી તલાશ હે. પસ વાઝેહ હો, કે અગર બીબી મૌજુદ હે, ઔર ઔલાદ, ભી હે. ઔર આરામ હર તરેહકા મોયસ્સર હે, તો ફીર દુસરે નિકાહકી આરઝુ કરના, યેભી નફસકી ખાહીશ, ઔર સરાસર હવા, ઔર હવસ હે, હમ સીર્ફ ખાહીશાતે નફસાનીકો પુરા કરનેકે લીયે પંયદા નહીં કીયે ગયે, કુછ ઔરભી અપને જીમ્મે કામ હે, પસ ઇસસે પરહેઝ લાઝીમ હે. ઔર અગર દર હકીકત નિકાહકી ઝુરૂરત હે, યાને બીબી નહીં હે, યા મર ગઇ હો, યા હમેશા બીમાર રેહતી હો, યા બાંઝ હો, તો અયસી સુરતમેં અલ-બ-ત્તા હુબકી તલાશ ના-મુનાસીબ નહીં હે.

હુબકે ચંદ અમલ નીચે લીખખે હેં, ઉનકો નેક કામકે લીયે અમલમેં લાવે.

ચોહીબ્બુ-નહુમ કુ-હુબ્બીલ્લાહ, વલ-લજીના, આ-મનુ, અશદ-દો હુબ્બન લિલ્લાહ.

ઉપર લીખખી હુઇ આયતકો, આયતે મોહબ્બત કેહતે હેં, ઇસ આયતકો ચવદા મરતબે શબે જુમઆકો પઢે. ઓર વોહ ચીઝ, કે જો મહબુબકો પસંદ હો, ઉસ પર દમ કરે, ઓર મતલુબકો ખીલાવે, તો બ-હુકમે કીર્દગાર ફરેફતા, ઓર શયદા હો-જાવે, ઓર ઇસ અમલકી તરતીબ યે હે, કે નવ-ચંદી જુમેરાતકો બ-વકતે નમાઝે ઇશા, જબકે ઇશાકી નમાઝ પઢ ચુકે, તબ એક હજાર મરતબે પઢે. ઓર દો-ઝાનું હોકર બયઠે, ઓર જીસકે લીયે અમલ કરે, તો હર રોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે, અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર દરમ્યાનમેં ઉપર લીખખી હુઇ આયત પઢે, ફીર જબ ઝુરૂરત હો, તો શબે જુમઆકો ૧૪ મરતબે પઢકર, જો ચીઝ મતલુબકો પસંદ હો, ઉસ-પર દમ કરકે ખીલાવે, પરહેઝ જમાલી, ઓર જલાલી, જો આગે લીખખે હેં. વોહ ઝુરૂર કરે,

મોહબ્બતકે લીયે યે અમલ કરે. ઓર વોહ અમલ યે હે.

સકા-નીલ હુબ્બો કાસા-તીલ વિસાલી,
ફે-કુલતો લે-ખમ-રતી નહવી તઆલી.

ઈસ અમલકી ઝકાત સવા લાખ મરતબે પઢે. ઓર પરહેઝ જલાલી, ઓર જમાલી કરે. જબ ઝકાત અદા હો-જાવે, તો હર રોજ એક હજાર મરતબે રોજ-મર્રા વકતે મુકર્રરા પર પઢે, ઓર પઢતે વકત મતલુબકા તસવ્વુર બરાબર રખ્ખે, યે અમલ ચાલીસ રોજ તક પઢે, ઓર ચાલીસ રોજમેં ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ સવા લાખ મરતબે પઢે, તો આમીલ બન જાયેગા, ઓર જીસકે લીયે પઢે, વોહ ઝુરૂર આશીક, ઓર ફરમાં બરદાર હો-જાયેગા, અમલ બાઅદ અજ નમાઝે ઈશાકે પઢે.

હુબકે લીયે શુરૂ માહમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઓર તહજ-જુદકા વકત મુકર્રર કર લે. ઓર દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઈસ તરકીબસે, કે અવ્વલ રકઆતમેં બાઅદ સુરયે ફાતેહા, કે સુરયે અલ-હાકો, ચવદા બાર પઢે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાઅદ અલ-હમ્દ, કે ઈજા જાઆ ૨૫, મરતબે પઢે, ઓર બાઅદ સલામકે, અલ-ઇખ-લાસો યા રસુલુલ્લાહ, ૩૩૬૦ મરતબે પઢે, પઢતે વકત તસવ્વુર મતલુબકા રખ્ખે, ચાલીસ રોજમેં કામ ઇનશા અલ્લાહ, હો-જાયેગા, પરહેઝ હરામ કામોંસે બચે.

હુબ્બે ખલાયેકકે લીયે અમલ.

વ-બીલ હકકે અન-ઝલના-હો, વ બીલ હકકે ન-ઝ-લા વ-મા અર સલ-નાકા, ઇલ્લા મુબશ્શે-રં ન, વ નઝીરા.

લાઝીમ હે, કે યે અમલ કુતુબકી તરફ મોંહ કરકે દાવાં પાઉં બાયેં પાઉં પર રખકર, ગ્યારા દાને સુફેદ મુઠકે દાનોં પર જો એક રંગકે હોં, હરએક દાનોં પર ગ્યારા મરતબે પઢે. ફીર એક હાંડીમેં રખકર મોંહ બંદ કરકે અપને મકાનમેં દફન કરે. ઓર ફીર ઉપર લીખખી હુઈ, આયત ૧૨૫૦૦૦ સવા લાખ મરતબે પઢકર, સવાબ ઉસકા હઝરત સરવરે કાયેનાત સલ, કી રૂહે મુકદસકો પહોંચાવે. ફીર જીસ કદર મુમકીન હો, ઇતના હર રોજ યે આયત પઢતા રહે. કમ અજ કમ, ગ્યારા સો મરતબે પઢ-લીયા કરે, ખલ્કકે રૂજુ હોનેમેં ઓર ગરવીદા હોનેકે બાબમેં યે અમલ અજીબુલ અસર હે. મગર આમીલકો ચાહીયે, કે ખલાયેકકો નફા પહોંચાવે. ઓર માલ જમા ન-કરે. યે અમલ ચાલીસ રોજમેં પુરા કરે. ઓર ઇશાકી નમાઝ બાઆદ, યે અમલ પઢે. પરહેઝ જલાલી, ઓર જમાલી રખખે.

બાબ પચ્ચીસવાં.

દુશ્મનકો તબાહ કરના.

દુશ્મનકો દફા કરનેકે લીયે અમલ પઢે, વોહ યે હે.
યા બદી-ઉલ અજા-યેબે બિલ કહરે, યા બદીઓ.

યે અમલ ગ્યારા સો મરતબે, રોજાના દો-પહેરકે વક્ત જંગલ યા કબ્રસ્તાનમેં જાકર પઢે, બલકે કીસી ટુટી હુઇ કબરમેં બયેઠ-કર પઢે. તો બેહતર હે-અગર અયસી કબર ન મીલે, તો દો કબરોંકે દરમ્યાન બયેઠ-કર પઢે. ઓર ગ્યારા પ-તે આંકડેકે ઘાસકી રસ્સીસે બાંધકર પાસ રખ-લેવે. જબ અમલકો સો મરતબે પઢ ચુકે, તો છુરીસે ઉન પ-તોંકો કાટ દેવે, હર સેંકડે પર એક પત્તા કાટે. યે અમલ ચાલીસ દીન ન ગુજરને પાઇંગે. કે દુશ્મન તબાહ, ઓર બરબાદ હો-જાયેગા. લેકીન ઇસ અમલ-મેંભી જાનકા અંદેશા ઝીયાદા હે, કયુંકે અજીબો ગરીબ ડરાવની શકલેં, ઓર આવાઝેં દેખને ઓર સુનનેમેં આતી હેં. જીસસે અજ-હદ દેહશત માઅમુલ હોતી હે. લે-હાજા ઇસ અમલકે કરનેકી હત્તલ ઇમકાન જુરઅત, ન કરની ચાહીયે, શરઅન-ભી

સબ્ર કરના લાઝીમ હે. હાં, જબ દુશ્મનકા ઝરર દીનોં તક પહોંચને લગે, તો ઇસકો અમલમેં લાના બુરા નહીં.

વાસ્તે હલાક કરને દુશ્મનકે-દરમ્યાન મગરેબ ઓર ઈશાકે ચાર રકઆત નમાઝ પઢે. ઓર હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દ, એક મરતબે, ઓર સુરયે અમલ-તરા કુયફ઼ા, બારા મરતબે પઢે. જબ નમાઝસે ફ઼ારીગ હો-જાવે, તબ દુશ્મનકી બરબાદીકે લીયે ૭૦ મરતબે ઇસ આયતકો પઢે.

ઇન્ફા મૈયેતુના, વ ઇન-નહુમ મૈયેતુન.

ઉપર લીખખી હુઈ આયત પઢે, યે અમલ સાત રોજ તક કરે. તો દુશ્મન તબાહ, ઓર બરબાદ હો-જાવેગા. પરહેઝ તરકે હયવાનાત કરે.

દુશ્મનકો તબાહ કરનેકે લીયે, જો શખ્સ ઈરાદા કરે, ઉસકો લાઝીમ હે, કે હરગીઝ ખાહીશે નફ઼સાની, ઓર થોડીસી બાતોંમેં અમલ મજકુરા કરને પર અમાદા ન-હોવે. ઓર કીસી મુસલમાનકો નુકસાન પહોંચા હો, તો જીસ જગા અકલ, ઓર શરેઅ, દોનોં ઈજાઝત દેં, ઓર રવા રખ્ખેં, ઓર દુશ્મનસે બિલકુલ આજીઝ હો, તબ યે અમલ કરે, કયું કે નહીં તો યે અમલ ઉલટે પડતે હેં. ઓર આમીલ કો નુકસાન પહોંચેગા. ઓર દુનીયા, ઓર ઉકબામેં ઉસકે અઝાબમેં ગીરફ઼તાર હોગા.

અહાદીસમેં વારીદ હુવા હે, કે ઝીયાદા નફરીન કરનેસે મઝલુમ ખુદ ઝાલીમ હો-જાતા હે. ઓર મુમકીન હે, કે જીસકો આદમી અપને ગુમાનમેં ઝાલીમ કરાર દે-રહા હે, દર અસલ ઇન-દલ્લા વોહ ઝાલીમ નહો, હક પર હો. કે અપને ફેઅલમેં મજબુર હો ! અગર વોહ હકી-કતન ઝાલીમ હી હો, તો ઉસકો અપુ ફરમાના, ઓર ગુસ્સેકા પીના, ઓર દર ગુજર કરના અછછે લોગોંકી આદત હે, ઓર સિફાતે હમીદામેં દાખીલ હે. ચુનાચે હક તઆલા, જલ્લ-શા-નહુ, અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે.

અલ કાઝેમી-નલ ગયઝા, વલ આફીના, અનીન નાસ.

બાબ છબ્બીસવાં.

હાઝીરાત.

હાઝીરાતકે લીયે જબ ઝુરૂરત હો, તો એક લડકા, કે જીસકી ઉમર નવ બરસકી હો, ઉસકો નીહલા ધુલાકર, પાક કપડે પેહનાકર, બીઠલાયે, ઓર ઉસકે પાસ બુખુર જલાયેં. ઓર સીયાહી ઉસકે સીધે હાથકે અંગુઠે પર ખુબ અછછી

તરેહ લગાએ, ઓર ફીર ઉસ લડકેકો કહેં, કે ટીક ટીકી બાંધકર, ઉસ અંગુઠેકી સીયાહીકી તરફ દેખે. સીયાહી અંગુઠેકે નાખુન પર લગાની ચાહીયે. ઓર ઉસે ખુશ્ક (સુકી) ન-હોને દેં. ખરાબ ઓર પતલી સીયાહી ન-લગાયેં, બલકે ચમકીલી ઓર રૌશન સીયાહીસે તર કરેં. ઓર તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર ઉસકે બાઅદ તીન મરતબે યે ઈસમ પઢે.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ. હોવલ આસા-મોહુ, યા કરીમો, યા કદીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો.

ઉપર લીખ્ખા હુવા ઈસમ તીન મરતબે પઢકર ઉસ લડકેકે મોંહ પર દમ કરે, ઈસ તરેહ તીન દફે દમ કરે. ચંદ લમહેકે બાઅદ ઉસ લડકેકો એક દરવાઝા નઝર આયેગા. ઈસકે બાઅદ એક મેહતર નઝર આયેગા. લડકેકી ઝબાનસે હુકમ દેં, કે સફાઈ કરો, પસ હુકમ કરનેસે વોહ મેહતર સફાઈ કરને લગેગા. ફીર વોહ ચલા જાયેગા. તો સકકા (ભીશ્તી) આયેગા. ઉસકો ઈસી તરેહ હુકમ કરના, કે પાની છીડકે, યે હુકમ કરનેસે વોહ ઝમીન પર પાનીકા છીડકાવ કરેગા. ઓર જબ વોહ ચલા જાયેગા, તો ઉસકે બાઅદ ચાર આદમી, એક તખ્તે જવાહીર નિગાર

મુસ્સા ઉઠાકર લાતે હુવે નઝર આઈંગે, ઔર ફીર ઉસે તખ્તકો સર પરસે ઉતાર કર દરમ્યાન મયદાનકે બીછાવેંગે. ઉસકે બાઅદ તખ્તકે ગીર્દ કુરસીયાં. ઔર ચોકીયાં, બીછી હુઈ નઝર આઈંગી. ઔર બારી બારી હરએક ઓહદે-દાર આકર અપની અપની જગા-પર આકર બયેઠ જાઈંગે, ઔર આખીરકો બાદશાહ તશરીફ લાયેગા. ઔર અપને તખ્ત પર જલવા અફરોઝ હોગા. ઉસ વકત અમલ કરનેવાલેકો લાઝીમ હે, કે લડકેકો કહે, કે ઝબાનસે "અસ્સલામો અલય કુમ," કહે, લેકીન હાથ ન-હીલાયે. ઔર નઝરકો ન-હટાયે. જબ વોહ લડકા સલામ કરેગા, તો બાદશાહ સલામકા જવાબ દેગા, ફીર ઉસસે સવાલ કરનેકી ઇજાઝત, તલબ કરે, યાને પુછે, કે તુમસે કોઈ સવાલ કરેં, યા નહીં? તો વોહ ઇજાઝત દેગેં, ઔર બાઅદ ઇજાઝતકે જો ચાહેં, વોહ સવાલ કરેં. હરએક સવાલકા જવાબ આયેગા, લેકીન સીવાયે લડકેકે કોઇ સુન નહીં સકેગા, પસ આમીલ વોહ લડકેકો હુકમ કરે, કે જો જો જવાબ મીલે, વોહ સુનાતા જાવે. ઔર નિગાહ ઉસી તરફ રખ્ખે. ઇસ તરેહસે બડે બડે ભેદોંકા પતા ચલ જાતા હે, ઔર બાઅઝ વકત દુર દુરકે મુલકોંકી સયેર કરાઈ જાતી હે. ઔર વોહ ઇસ તરેહ પર કે લડકેકો કહા જાતા હે, કે જો બાદશાહ તખ્ત પર બયઠા હે, ઉસસે કહો, કે મુજકો પુલાને શેહરકી સયેર કરાઓ,

પસ લડકેકે કેહનેસે સબ હાઝીર હો-જાવેગા, ઓર ઉસ મુલ્ક, યા શેહરકી સયેર કરાઇ જાવેગી, ઓર જબ કીસીકા કોઇ આઝીઝ ગુમ હો-ગયા હો, ઓર કુછ ઉસકા પતા ન-ચલતા હો, તો લડકેસે સવાલ કરેં, તો જવાબ મીલ જાયેગા. ઓર ઇસી તરેહ હરએક અમર ઉસસે દર્યાફ્ત કીયા જાયેગા, તો ફોરન બતા દેગા. એ ર કીસી મરીઝકે દવા વ-ગયરાકા સવાલ કરે, તો વોહ-ભી બતા દેગા, મગર ખ્યાલ રખ્ખે, કે ઝીયાદા સવાલ ન-કરે.

બાબ સત્તાઈસવાં.

તસખીરે હમ-ઝાદ.

અગર કોઇ હમ-ઝાદકો અપના તાબેદાર બનાના ચાહે, તો ઇસ તરેહ અમલ કરે.

તરકીબ=બ-વકતે અમલકે અગર શબ હો, તો ચિરાગકો પીછે રખકે બયેઠના ચાહીયે. ઓર અગર ચાંદ, યા સુરજકી રોશનીમેં અમલ કરના મંઝુર હો, તો કર સકતે હેં. મગર સાયા બર સુરત આગે હોના ચાહીયે. ઓર અપના ધ્યાન ગરદનકી તરફ જમાના ચાહીયે. ઉસ જગે

અમલ શુરૂ કીયા જાયે, તો રોજાના ઉસી જગામેં કરના ચાહીયે, ઓર જગા પાકીઝા, ઓર મુસફ્ફા હોની ચાહીયે. શોરો ગોગા ન-હો, ઓર યે ચંદ ઇસમે શરીફ નિહાયતહી યક-સુઇ કલબ, ઓર તવજ્જોસે લગા તાર ચ ર ઘડી રોજાના બિલા-નાગાહ, મએ તરકે હયવાનાત જમાલીકે, પંધરા રોજ, યા એકકીસ રોજ તક, અમલ જારી રખખે. ઇનશા અલ્લાહ. તસખીરે હમ-ઝાદમેં કામયાબી હોગી. ઇસ્મ શરીફ યે હેં

અલ્લાહો શાહેદો, અલ્લાહો હાદેરી, અલ્લાહો નાઝેરી, અલ્લાહો મોઇ.

ઇસ અમલકે શુરૂમેં બિસ્મીલ્લા, ન પઢના ચાહીયે.

હમ-ઝાદકા અમલ કરનેમેં જાનકા ખૌફ હે. ઓર બાઅઝ લોગ દીવાનેભી હો-જાતે હેં. ઇસલીયે ચાહીયે. કે હરગીઝ યે અમલ ન-કરે. બલકે અયસા અમલ કરનેસે અપનેકો બચાવે.

હમ-ઝાદ તાઅબેદાર હોનેસે વોહ કયા ફાયેદા પહોંચા સકતે હેં, ઉસકા ખુલાસા હમને હમારી છપી હુઇ કિતાબ, ઝીંદા કરામત, મેં લીખખા હે.

બાબ અઠ્ઠાઈસવાં.

ઇસ્તિખારા કરનેકે ફવાયેદ.

ઇસ્તિખારાકે બારેમેં બહોત હદીસેં વારીદ હૈં, મીન-જુમલા ઉનકે એક યે હદીસ હે. "મા ખાબા મનીસ તખારા, વલા, ન-દ-મા, મનીશ તશારા. તરજુમા-નુકસાન નહીં ઉઠાતા હે, જો શખ્સ કે ઇસ્તખારા કરતા હે. ઔર પશેમાન નહીં હોતા. જો કોઈ શખ્સ મશવેરા કરતા હે. ઔર બાઅઝ અહાદીસસે યેભી હે, (મિન સઆ-દતીબ-ને આ-દ-મર રદાઓ [બિલ કદાએ. યાને સઆદત ઇબને આદમકી મરઝીયે ઈલાહી પર રાઝી હોના હે, યાને ઇસ્તિખારાકે બાઅદ,જો કુછ હુકમ યા મના હો, ઉસપર અમલ કરના સઆદત, ઔર ઉસમેં એરાઝ કરના બાએસે શકાવત હે.

સાહેબે સીરાજુસ સાલેકીન, ઔર અહમદ દેરબી રહ, તહરીર ફરમાતે હેં, કે જીસ કીસીકો કોઈ કામ મુશ્કીલ પેશ આયે, ઔર ઉસકી તદબીર ન-જાનતા હો, યા કોઇ ગાયેબ હે, કે મુદતસે ઉસકી ખબર ન-પાતા હો, યા કોઇ કયદી હો, યા કોઇ બીમાર હો, તો ચાહીયે, કે સોનેસે પેહલે, છે રકઆત નમાઝે નફીલ, બ-નિયતે ઇસ્તિ-ખારા

એક સલામસે પઢે, ફીર કીસીસે બાત ચીત ન-કરે, ઓર અલાહીદા મુકામ હો, કે જહાં પર કીસી મર્દ, ઓર ઓરતકા ગુજર નહો. યાને વહાં કોઇ ન-આને પાયે. ઓર યેભી જુરૂર હે, કે ચહાર શંબાકો રોઝા રખ્ખે, ઓર પંજ શંબાસે અમલ શુરૂ કરે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા, કે બાઅદ, વશ-શમ્સ, ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે વલ-લયેલ, ઓર તીસરી રકઆતમેં સુરયે વદ-દોહા, ઓર ચોથી રકઆતમેં અલમ-નશ-રાહ, પઢે.

ચાર રકઆત બાઅદ સલામ ફેરે, ઓર ફીર દો રકઆત પઢે, પેહલી રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા, કે બાઅદ વત-તીન, પઢે. હર રકઆતમેં બાઅદ સુરયે ફાતેહાકે, ઉપર જો જો સુરતેં લીખ્ખી હુઇ હેં, વોહ સુરતેં સાત સાત મરતબે પઢે, જબ નમાઝસે ફારીગ હો, તો હક-તઆલા,કી તમ-હીદમેં મશગુલ હો. ઓર દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર દુઆ માંગે, વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા રબ્બે મોહમ-મદીન, વ રબ્બા ઇબ્રા-હીમા, વ મુસા, વ ઇસહાક, વ યાકુબ, વ રબ્બા જીબ્રાઇલ વ મીકાઇલ, વ ઇસરા-ફીલ, વ ઇઝરા-ઇલ, વ મુન-ઝેલત તવરાતે, વલ ઇનજીલે, વઝ ઝબુર, વલ ફુરકા-નીલ અઝીમ, અરેના ફી મના-મીયલ લય-લતા, મા અનતા આ-લમો બીહી મીન્ની.

અગર પેહલી રાતમેં ઉસને અપની મતલબકા મુશાહીદા કીયા, તો બેહતર હે, અગર પેહલી રાતકો માઅલુમ નહો, તો દુસરી, યા તીસરી, યહાં તકકે સાતવીં રાત તક કરે, ઈનશા અલ્લાહ, ઝુરૂર હાલ માઅલુમ હો–જાવેગા, યા કોઇ શખ્સ ખાબમેં ઉસકી કેફીયતસે આગાહ કરેગા.

બાબ ઓનતાલીસવાં.

મોવક્કીલ તાબે કરના.

જો શખ્સ યે ચાહે, કે ફક્ર (તંગી)સે અમાન, ઓર હિફાઝતમેં રહે, ઉસકો ખુદાવંદ તઆલા,સે હર વક્ત ખૌફ, ઓર ડર, ઓર તકવા (પરહેઝ–ગારીસે) રેહના ચાહીયે, ઓર ઉસકી તાઅતમેં કોશીશ કરે. ઉસકે એહકા–માતકો દીલો જાનસે બજા લાયે, ઓર મુનહી–યાતસે પરહેઝ કરે. હલાલ રોઝી ખાયે. હરામ–ખોરીકો તરક કર દે. ઓર જહાં તક ઉસકી તાકત હો, ખુદાકી રઝા–મંદી તલાશ કરે. ઓર ઉસસે મોઆફી ચાહે. ઓર અપને દીલકો પાક કરે, ઓર

અપને બદનકો લોગોંકી અજીયત પર સાબીર બનાયે, ઓર સીવાયે ખુદાકે મોઆમીલેકે કીસી બાત પર કીસી શખ્સસે ખફા નહો. હુકમ ઓર રઝા, ઓર કદરે ઇલાહીકે સાથ રાઝી હો-જાયે, ઓર મુસીબત પર સબર કરે, ઓર બ-ગયેર સીયા હુવા સુફેદ તેહ-બંદ બાંધે. ઓર અગર કીસી મર્દ યા ઔરતકો અપની ખીદમતકે વાસતે મુકર્રર કરના ચાહીયે, તો પેહલે ઉસકો અપની અગરાઝ પર મુત-તલે કરદે. યાને હરએક કામકે મોકે ઓર મેહલ, ઓર ઉસકી તરકીબસે આગાહ કરે. ફીર ખીદમતમેં રખ્ખે. બાઅદ ઉસકે ગુસલ કરકે વોહ સુફેદ ઇજાર, યાને તેહ-બંદ પેહને, ઓર બુધકે રોજ ઇસ કામસે ફારીગ હોકર, જુમેરાતકો રોઝા રખ્ખે. ઓર કીશમીશકે સાથ ઇફતાર કરે. ફીર ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, દો રકઆત નફીલ અદા કરે, ઓર હર રકઆતમેં બાઅદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કાહફ પઢે, ઓર યે અમલ અયસે મકાનમેં હોના ચાહીયે, કે જો બિલકુલ પાક સાફ ઓર અંધેરા હો. ઓર જો બોરીયા (ચટાઇ) બીછા હો, ઉસકાભી પાક હોના ઝુરૂરી હે. ઓર ફીર યે મકાન આબાદી-સેભી દુર હોના ચાહીયે. ઓર અપને નીચે દરખ્તે બતમકી રાખ બીછાવે. ઓર કિબાલા-રૂ બયેઠ-કર યે દુઆ દસ હજાર મરતબે પઢે.

યા લતીફો, યા ખફી-યલ અલ-તાફે અદ-રેકની, બે-લુતફે-કલ ખફી-ઇલ-લજી, મન તલફ્-તફતા બીહી, કફાહો.

ઇસ અમલકા મોઅક્કીલ ઈનસાની સુરતમેં શમશેરે બરહના હાથમેં લીયે હુયે હાઝીર હોગા. ઓર લિબાસભી ઉસકા સુફેદ હોગા. ઉસ મોવક્કીલસે ડરના ન-ચાહીયે. યે મોવકકીલ દર્યાફ્ત કરેગા, કે તેરી કયા હાજત હૈ. તો તુમ જવાબ દો. કે મુજકો ખુદાઇ ખઝાને-મેંસે ઇસ કદર ઇનાયત કીજીયે, કે જીસસે મેં ગની હો-જાઉં, વોહ કહેગા, ઇસ શર્તસે, કે તુમ ઉસ માલસે ના-જાયેઝ કામ ન-કરો. હાં, ખુદ તુમ ખાઓ, ઓર ખીલાઓ, ફીર વોહ મોવકકીલ આમીલ-કો બહોતસા માલ દેકર ચલા જાયેગા. ઓર અગર આમીલ ચાહે, કે ઉસ મોવકકીલકો હમેશાકે વાસતે અપના મુસાહીબ બનાયે, તો કહે, કે અપની એક નીશાની મુઝકો ઈનાયત કીજીયે. તબ વોહ ઈસકો એક સિયાહ પથ્થર દેગા. ફીર જબ ઉસકો કીસી ચીઝકી ઝુરૂરત હો, ઓર યે મોવક્કીલકો હાઝીર કરના ચાહિયે, તો આગ જલા-કર ઉસકે અંદર પથ્થરકો ડાલ દેવે, તો ફોરન મોવકકીલ હાઝીર હોગા. ઓર જો કામ યે ઉસસે ચાહેગા, વોહ ઉસકો પુરા કરેગા. ઓર જબ ઉસ મોવકકીલકો વાપીસ કરના ચાહે, તો યે દુઆ પઢે.

અહલ્લા-હુમ્મા ઈન્ની અબ-રઓ મીન હવલી, વ કુવ્વતી ઇલા હુવ-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફ-અરેની અજાયેબા સનીએ લુતફે-કા, બે-રહ-મતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન.

ઈસ અમલમેં બુખુર સવદાનકી ધુની, રૌશન કરની ચાહીયે, ક્યુંકે ઈસ અમલમેં ઓર દીગર આમાલમેં ઈસ ધુનીકી અજીબ તાસીર હે. ઓાર બહોત મુનાફે હેં.

બાબ તીસવાં.

ચોરોંસે મહફુઝ રેહના.

(રવાયત હે, કે ચોરોંકો દફા કરનેકે બારેમેં જનાબ હઝરત મોહંમદ સલ, કે અહદે શરીફમેં એક સૌદાગર મદીનેસે શામકો તીજારતકે લીયે જાતા-થા, ઈ--તેફાકન રાહમેં એક ચોરને, કે જો ઘોડે પર સવાર થા. ઉસે આ-ઘેરા. સૌદાગરને કહા, કે માલ લેલે, ઓાર મુઝે જાને દે. ચોરને કહા, માલ તો મેરા હે. મગર મેં તુઝે કત્લ કરના ચાહતા હું. જબ સૌદાગરને દેખા, કે મુઝે ઇતની મોહલત

હૈ, કે મેં દો-રકઆત નમાઝ પઢલું, ચોરને કહા, અછછા સૌદાગરને દો-રકઆત નમાઝ પઢકે, દુઆ માંગી, વોહ દુઆ યે હે.

યા વદુદો, યા વદુદો, યા જુલ અરશીલ મજીદ, યા મુબદી-યો, યા ફઅઆ-લુલ લેમા-યોરીદ, અસ-અલોકા બે-નુરે વજહે-કલ-લઝી, મલાઉન, અદ-કાના અરશેકા, વ-બે-કુદરતે-કલ-લતી, વસ-અત કુલ્લા શય-ઇન, લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા, યા મુગીસો, અગેસ-ની.

યે દુઆ તીન મરતબે પઢા, જબ દુઆસે ફારીગ હુવા. કે એક બારગી એક સવાર આ-પહોંચા, ઓર ઉસકે હાથમેં એક હરબા આગકા થા, ઉસને ચોર પર હિમલા કરકે ઉસે માર ડાલા, સૌદાગરને પુછા, કે અય બંદયે ખુદા, તુમ કોન હો ? કે તુમને મેરી મદદ કી, ઉસને કહા, મેં તીસરે આસમાનકા ફરીશ્તા હું, જબ તેરી દુઆ તીસરે આસમાન તક પહોંચી. તો દરવાઝે આસમાનો-કે ખુલે. જબ તીસરી બાર તુને દુઆ ખતમ કી, તો હઝરત જીબ્રઇલ અલે, આયે. ઓર કહા, કે કોન હે, જો ઇસ મુસીબત-ઝદેકો બચાયે ! પસ મેને, ખુદાયે તઆલાસે દરખાસ્ત કરકે ઉસકે કત્લકે લીયે ઉતરા. સૌદાગરને આં-હઝરત સલ, કી હુઝુરમેં હાઝીર હોકર, યે માજરા બયાન

કીયા. આપને ફરમાયા, કે ખુદાયે તઆલા,ને તુઝે અસ્મ-માયે હુસના તાઅલીમ કીયે, કે જો શખ્સ ઉનકે જરીયેસે દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હો. ઓર જો માંગે વોહ મીલે, ઈસ કીસ્સેકો ઇમામ શાફેઈ રહ, ને જીકર કીયા હે, ઓર ફરમાયા હે, કે ઈસ હદીસકો ઉલમાકી એક જમા-અતને રિવાયત કીયા હે.

હિકાયત—એક શખ્સ કુફેમેં ખચ્ચર કીરાયે પર ચલાયા કરતા થા. એક દીન એક શખ્સ શેહરસે બાહેર ઉસકે ખચ્ચર પર, એક દીનાર દેકર સવાર હુવા, એક જગા દો-રાહા રાસતા થા, ખચ્ચર વાલા જીસ રાહસે હમેશા જાયા કરતા થા, ઉસી રાહ-પર ચલા, સવારને કહા, કે દુસરી રાહ અછછી હે. આખીર ઉસે ધોકા દેકર દુસરી રાહ પર લે-ચલા, થોડી દેરકે બાઅદ દેખા, કે રાહ બહોત ખરાબ હે, ઓર જા-બજા લાશેં પડી હેં. ઉસ વક્ત ઉસ સવારને એક છુરી નીકાલી, ઓર ખચ્ચર વાલેકે કત્લકા ઇરાદા કીયા. ઉસને કહા, કે ખચ્ચર ઓર અસબાબ લેલે. મુઝે કત્લ કરનેસે તુઝે કયા ફાયેદા હે, ચોરને કહા, કે મેં પેહલે તુઝે કત્લ કરૂંગા, ઉસને કહા, કે અછછા, મુઝે દો રકઆત નમાઝ પઢનેકી મોહલત દે, ચોરને હંસ-કર કહા, અછછા, ઉસને દો રકઆત નમાઝ પઢી, ઓર દુઆ કી, ફીર ચીલ્લાકે કહા.

અમ્મન યુજી-બુલ મુદ-તરરા, ઇજા દઆહુ, વ યક-શેફુસ સુઆ.

યે દુઆ પઢે બાઅદ, ચીલ્લાકે રોયા, કે એક બારગી એક સવાર ઉસ જંગલસે નીકલા, ઓર ઝપટકે ઉસ ચોરકો નેઝા મારા, ઓર કત્લ કીયા, વોહ ગીરા, ઓર ઉસ-પર આગ મુસ્તઅલ હુઇ, ખચ્ચર વાલેને ખુદાયે તઆલાકી દરગાહમેં સીજદા કીયા, ફીર સવારસે પુછા, કે તુમ કોન હો ? ઉસને કહા, કે મેં એક બંદા હું, ઉસ જાતે પાક-કા, કે જીસકી શાન હે, યુજી-બુલ મુદ-તરરા ઇજા દઆહો, અબ તેરા જહાં જી ચાહે, વહાં ચલા-જા.

બાબ એકતીસવાં.

કયેદસે નજાત પાના.

હિકાયત—ઝમાન-યે ખિલાફતમેં એક ગુનેહ-ગાર આદમીકો કયેદ કીયા થા, ઉસ આદમીકો ખાબમેં હિદાયત

હુઇ, કે યે આયત પઢ, તો ખલાસી પાવેગા, વોહ આદમી ખાબસે બેદાર હુવા, ઓર યે આયત પઢી, અમીરૂલ–મોઅ-મીનીનને ગુનેહ–ગારકે પાસ આદમી ભેજા, કે ઉસકો ઝીન-દાંસે બાહેર લાવેં. ઓર ખિલઅત ઉસકો દેકર રૂખસત કીયા. જો શખ્સ યે આયત યાદ કરે, ઓર હર શબ પઢે. તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકો તમામ ગમોંસે ખુશી દેવે. ઓર કયેદસે રીહાઇ દેવે. વોહ આયત યે હે.

કુલ મન યુનજ્જી-કુમ, મિન ઝુલુમા–તીલ બર્રે, વલ બહરે, તદઉ–નહુ તદર્–રૂઅન વ ખુફયા, લઇન અન–જય-તના, મિન હાજે-હી, લ–ન–કુ–નન્ના મિનશ શાકે-રીન, કુલીલ્લાહો યુનજ્જી–કુમ મિનહા, વ–મિન કર બીન, સુમ્મા અન–તુમ તુશરે–કુન.

ઓર દો રકઆત નમાઝ ગુજારે, બાઅદ ઇસકે યેહ દુઆ ૧૦૨૨ એક હજાર ઓર બાઇસ મરતબે પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

બે-હક્કીલ હુસય–ને, વ–અખીહે, વ-ઉમ્મીહી, વ-અબીહે, વ-જદદીહી વ-બની હે, વ–ફુર્રેજ અન્ની, મા-અના ફીહે,

બાબ બત્તીસવાં.

આસેબ, ઓર જીનકા દફા હોના.

આસેબ-વાલેકે લીયે યે અમલ કરે. પાક ઓર સાફ પાની એક પ્યાલેમેં લેવે. ઓર ઉસ પાની પર, સુ-ર-યે ફાતેહા, (અલ-હમ્દ) ઓર આ-ય-તુલ કુરસી, ઓર પાંચ આયતેં, અવ્વલ સુરયે જીન-કી પઢકે દમ કરે, ઓર ઉસકે, મોંહ-પર પાનીકે છીંટે મારે, તો બ-ફઝલે તઆલા, અછ્છા હોગા. સુરતે જીનકી પાંચ આયતેં યે હેં.

કુલ ઉ-હીયા ઈલૈયા, અન-નહુસ ત-મ-આ ન-ફ-રૂન મિનલ જીન્ને, ફ-કાલુ ઇન્ના સમેઅ-ના કુરઆ-નન અ-જ-બંય, યહદી ઇલર રૂશદે, ફ-આ-મન્ના બીહી, વલન નુશ-રેકા બે-રબ્બેના અ-હ-દા. વ અન-નહુ કાના યકુલો સફી-ફોના, અલ્લાહે શ-ત-તંવ, વ અન્ના ઝ-નન્ના અલ-લન તકુલલ ઈનસો, વલ-જીન્નો અ-લલ્લાહે કઝેબા.

દીગર—આસેબ-ઝદા પર, નીચે લીખખા હુવા અમલ કરે.

અલેફ—લામ-મીમ, અલેફ-મીમ, સુવાદ, તા-હા, તા-સીન, તા-સીન-મીમ, કાફ-હા-યા-અયેન-સુવાદ યા-સીન, વલ-કુરઆ-નીલ હકીમ. હા-મીમ-અયેન-સીન-કાફ. કાફ, નુન, વલ-કલમ, વમા-યસ-તુરૂન.

ઉપર લીખખી હુઇ આયત, ઓર બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ. પઢકર દમ કરે. તો આરામ હોગા,

એક બુઝુર્ગકા તજરૂબા હે, કે અગર કોઇ આસેબ ઝદાકો, થોડી હીંગ લેકર સુઘાવે, તો ફૌરન આસેબ ભાગ જાયેગા, ઓર જીસકે પાસ હીંગ હોગી, ઉસકે નઝદીક કોઈ જીન, ભુત, પલીદ, વ-ગયરા નહીં આ-સકતા.

જીસકે ઘરમેં શયતાન, યા જીન, પથ્થર ફેંકે, તો ચાર લોહેકી ક્રીલોં-પર યે આયત પઢે. મગર હર કીલ-પર પચ્ચીસ પચ્ચીસ મરતબે પઢે, વોહ આયત યે હે.

ઈન-નહુમ યકી-દુના કય-દન, વ-અકીદો કયદા, ફ-મહ હેલીલ કાફે-રીના, અમ-હીલ-હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખખી હુઈ આયત કીલોં પર દમ કરે, બાઅદ ઉન કીલોંકો ઘરકે ચારોં તરફ ગાડ-દે, તો પથ્થર ગીરને બંદ હો-જાઇંગે.

અસહાબે કાહફકે નામભી ઘરકી દીવારોં પર લીખનેસે જીન દફા હો-જાઇંગે.

નઝરે બદ—જીસ બચ્ચેકો નઝર લગી હો, યા ઝીયાદા રોતા હો, યા હર વક્ત બે-કરાર રેહતા હો, તો ઉસકે વાસતે યે અમલ બહોત મુફીદ હે. યાને ૨૧ મરતબે આયતે શરીફકો પઢકે જીસકો નઝર લગી હો, ઉસ પર દમ કરે, તો બ-ફઝલે તઆલા, આરામ હોગા. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

સલા-મુન કવ-લમ મિર રબ્બીર રહીમ.

બાબ તેતીસવાં.

બીમારીયોંસે મહફુઝ રેહના.

બુખારકા ઇલાજ—જીસ શખ્સકો તપ, તીસરે રોજકી આતી હો, તો જીસ રોજ બારી હો, ઉસ રોજ બુખાર ચઢનેકે દો-તીન ઘડી પેહલે પાક રૂઇકા ફાયા લેવે,

ઓર ઉસ ફાયે પર, સુ-રયે અલ-હમ્દ, સાત મરતબે પઢપર દમ કરે, ઓર ફાયેકો મરીઝકે સીલે કાનમેં રખ્ખે. ઓર દુસરા એક ફાયા લેકર ઉસ પર છે મરતબે સુ-રયે અલ-હમ્દ, પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ ફાયા બાયેં કાનમેં રખ્ખે. તો ઈનશા અલ્લાહ, બુખાર જાતા રહેગા. બુખાર ઉતર જાને બાઅદ રૂઈકે ફાયે કાનમેંસે નીકાલ ડાલે.

જીસ શખ્સકો ચોથીઆ બુખાર આતા હો, તો પીપલ કે સાત પત્તોં પર, યે આયત લીખ્ખે, યા ના-રૂ-કુની બર-દંવ, વ સલા-મુન, અલા ઇબ્રાહીમ. ફીર ઉન પત્તોં-મેંસે એક એક પત્તેકો એક ઘડી દેખે, ઓર લીખ્ખી હુઇ આયતકો ચાટે, ઓર ફીર વોહ પત્તા ચાટા હુવા, ઉસકે સર પરસે પીછે ડાલ દેવે. ઇસ તરેહસે સાંતો પત્તે દેખે, ઓર ચાટકે સર પરસે પીછે ડાલે, બુખાર ચઢનેકે અવ્વલ યે અમલ કરે. યે અમલ બુખારકી તીન બારી તક કરે, તો બ-ફઝલે તઆલા, બુખાર જાતા રહેગા.

વબાસે મહફુઝ રેહનેકે લીયે-જો શખ્સ સુબહો શામ નીચે લીખ્ખી હુઇ દુઆકા વીર્દ કરે, તો જુમલે આફાત. ઓર તાઉન, ઓર હયઝા, ઓર પ્લેગ, વ-ગયરાસે બ-ફઝલે તઆલા અમનમેં રહેગા, વોહ દુઆ યે હૈ,

અલ્લા-હુમ્મા ઇન્ના જીનુબી, કદ અ-ઝ-મત, વ-જલ્લત, વ અનતા સૈયદી, વ ઇલાહી, આ-ઝમો, વ અ-જલ્લો, અલ્લા-હુમ્મા અ-ઇન્ની અલા રીદાકા, લા-રીદા, ઇલ્લા બે-હુવ-લેકા, વ-કુવ્વતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન, અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે-અલા મોહમ-મદીન, વ આલીહી, વ સહ-બીહી વ સલ્લીમ, વ આ-દ-મા અલય-નન નેઅમા, વસ-રેફ અન્ના ની-ક-મા, વર રૂજઝા, વલ અલમ, ઇન-નકા અન-તલ અ-અઝઝુલ અક-રમ, આમીન, આમીન.

આંખોંકી રૈશની ઝીયાદા હોના—જીસ શખ્સકી આંખોંકી રૈશની કમ હો, તો ઇસ આયતકો હર નમાઝકે બાઅદ તીન મરતબે પઢકર ઉંગલીયોં પર દમ કરકે આંખોં પર લગાવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, આંખોંકી બસારત ઝીયાદા હોગી. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

ફ-કશફ-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ-બસરો-કલ યવમા હદીદ.

ગીરીયે ઈતફાલ-જબ કીસીકા લડકા, યા લડકી, બહોત રોતા હો, તો અલ-હમ્દકી સુરત, ઓર ચાર કુલ, યાને કુલયા ઐયો-હલ કાફેરૂન, ઓર કુલહો વલ્લાહો અહદ, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીન નાસ, યે ચારોં સુરતેં, તીન તીન મરતબે પઢકર બચ્ચે પર દમ કરે, બા-વુઝુ પઢકર દમ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, બચ્ચા બહોત કમ રોયેગા.

હર મરઝકે લીયે મુજર્રીબ દુઆ—ફરમાયા હઝરત રસુલે અકરમ સલ, ને કે, જો કોઈ મરીઝકે સર પર હાથ રખ-કર, યે દુઆ તીન મરતબે પઢકર દમ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, બીમારી દફા હોગી. વોહ દુઆ યે હે.

બિસમીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ-હોવલ લજી લા-ઇલાહા ઇલ્લા—હુ. અલ મલે-કુલ, કુદ્દુ-સુસ, સલા-મુલ મોઅ-મેનુલ, મોહય-મેનુલ, અઝીઝુલ-જબ્બા-રીલ મુ-ત-કબ્બેર, સુબહા-નલ્લાહે અમ્મા યુશરે-કુન, હોવલ્લા-હુલ ખાલે-કુલ બારી-યુલ મુસવ્વેરો, લહુલ અસમા-ઉલ હુસના, યોસબ્બ-એહો લહુ, માફીસ સમા-વાને, વલ અરદે, વહો-વલ અઝી-ઝુલ હકીમ.

બીમારકી સેહ-હત પાનેકે વાસતે દુગાના— યાને દો રકઆત નમાઝ પઢે. હર રકઆતમેં બાઅદ, અલ-હમ્દકી સુરતકે સુ-રયે ઈખલાસ (કુલહો-વલ્લાહ) તીન મરતબે પઢે. ઓર બાઅદ, સલામકે મુસલ્લે પર બયઠા રહે, ઓર યે દુઆ હજાર બાર પઢે.

યા બદી-ઉલ અજા-યેબે બિલ-ખયરે, અર હમની. ઇલ્લા યવ-મીદ-દીન.

ઈનશા અલ્લાહ, મરીઝ બહોત જલ્દ અછ્છા હોગા.

દરદે સર—કે લીયે ઇન કલેમાતકો સાત મરતબે પઢે, ઓર જહાં દર્દ હોતા હો, ઉસ જગાકો હાથસે પકડ

કે દબાવે. ઓર ઉસ જગા પર પુંક મારે, તો દર્દ ઠહેર જાયેગા, અગર એક દફેમેં દર્દ દફા ન-હોવે, તો ફીર કરે, અલ-બત્તા દર્દ જાતા રહેગા, કલેમાત યે હેં.

અબ-રસા, સબ રસા, સા-રસા,

મીરગી યાને ફેફરેકા ઈલાજ-મીરગીકી બીમારી દફા કરનેકે લીયે ઈસ તરેહ અમલ કરે.

ઈમામ રઝા રદી, સે મનકુલ હે, કે એક પ્યાલા પાની, પાક સાફ લેવે, ઓર ઉસ પર સુ-રયે અલ-હમ્દ, ઓર કુલ-આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક. ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીન-નાસ. પઢકર ઉસ પાની પર દમ કરે. બાઅદ મીરગી-વાલેકે મોંહ, ઓર સર પર ઉન પાનીકો છીડકે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મરઝ દફા હોગા.

